

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети разширен състав)

22 ноември 2023 година *

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и на някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Реструктуриране на Banco Popular Español — Решение на ЕСП, с което се отказва да се предостави обезщетение на акционерите и кредиторите, които са засегнати от действията по реструктуриране — Оценка на разликата в третирането — Независимост на оценителя“

По дело T-330/20,

АСМО Sàrl, установено в Люксембург (Люксембург), и останалите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението¹, представлявани от T. Soames и I. Prodromou-Stamoudi, адвокати, и R. East, solicitor,

жалбоподатели,

срещу

Единен съвет за реструктуриране (ЕСП), представляван от M. Fernández Rupérez, A. Lapresta Bienz, L. Forestier и J. Rius Riu, в качеството на представители, подпомагани от H.-G. Kamann, F. Louis, V. Del Pozo Espinosa de los Monteros и L. Hesse, адвокати,

ответник,

подпомаган от

Кралство Испания, представлявано от A. Gavela Llopis,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

състоящ се по време на разискванията от: M. van der Woude, председател, G. De Baere (докладчик), G. Steinfatt, K. Kecsmár и S. Kingston, съдии,

секретар: P. Nuñez Ruiz, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: английски.

¹ Списъкът на другите жалбоподатели е приложен само към връчения на страните текст на решението.

предвид писмото, подадено в секретариата на Общия съд на 23 януари 2023 г., с което PIMCO Dynamic Income Fund уведомява Общия съд за качеството си на универсален правоприменник на PIMCO Income Opportunity Fund и на PIMCO Dynamic Credit and Mortcution Income Fund,

предвид писмото, подадено в секретариата на Общия съд на 13 ноември 2023 г., с което Vybrook Capital Badminton Fund LP иска да замести Cairn Global Funds PLC и Cairn Special Opportunities Credit Master Fund Limited като жалбоподател в настоящото производство, на другите страни е дадена възможност да представят становищата си,

предвид писмото, подадено в секретариата на Общия съд на 16 ноември 2023 г., с което PIMCO Global Cross-asset Opportunities Master Fund LDC иска да замести PHFS series SPC — PHSF VII SP като жалбоподател в настоящото производство, на другите страни е дадена възможност да представят становищата си,

предвид изложеното в съдебното заседание от 9 септември 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателите АСМО Sàrl и другите юридически лица, чиито наименования са посочени в приложението, искат да бъде отменено Решение SRB/EES/2020/52 на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) от 17 март 2020 г. относно това дали е необходимо да се предоставя обезщетение на акционерите и кредиторите, които са засегнати от действията по реструктуриране на Banco Popular Español, SA (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

I. Обстоятелствата по спора

- 2 Жалбоподателите са инвестиционни фондове, които преди приемането на схема за реструктуриране на Banco Popular Español, SA (наричана по-нататък „Banco Popular“) са притежавали инструменти на допълнителния капитал от първи ред и инструменти на капитала от втори ред от горепосочената банка, някои от които посредством подразделения, с изключение на един от тях, който е правоприменник на субект, притежаващ облигации на Banco Popular.
- 3 На 7 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/08 за приемане на схема за реструктуриране на Banco Popular (наричана по-нататък „схемата за реструктуриране“) на основание Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).
- 4 Преди приемането на схемата за реструктуриране, на 23 май 2017 г. вследствие на процедура за възлагане на обществена поръчка ЕСП ангажира дружеството Deloitte Réviseurs d'Entreprises за оценител (наричано по-нататък „дружеството оценител“) във връзка с подготовката за евентуално реструктуриране на Banco Popular. След провеждане

на процедура за възлагане на обществена поръчка в условията на конкуренция във връзка с рамков договор за многократно предоставяне на услуги, подписан от ЕСП с шест дружества, сред които е и дружеството оценител, с последното дружество е сключен конкретен договор. Съгласно конкретния договор задачата на дружеството оценител включва извършването на оценка на Banco Popular преди евентуалното реструктуриране, както и оценка на разликата в третирането, предвидена в член 20, параграфи 16—18 от Регламент № 806/2014, след евентуалното реструктуриране.

- 5 На 5 юни 2017 г. ЕСП приема първата оценка на основание член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014, чиято цел е да предостави доказателства, позволяващи да се определи дали са изпълнени условията за започване на процедура по реструктуриране, определени в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014.
- 6 На 6 юни 2017 г. дружеството оценител предоставя на ЕСП втора оценка (наричана по-нататък „оценка 2“), изготвена в приложение на член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014. Целта на оценка 2 е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се направи преценка за подхода към акционерите и кредиторите, в случай че спрямо Banco Popular се провежда обичайно производство по несъстоятелност, както и да се предоставят данни, позволяващи да се вземе решението относно подлежащите на прехвърляне акции и инструменти на собственост даващи възможност на ЕСП да определи търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност.
- 7 В схемата за реструктуриране ЕСП, като приема, че предвидените в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 условия са изпълнени, решава да започне спрямо Banco Popular процедура по реструктуриране. ЕСП решава да обезцени и да преобразува капиталовите инструменти на Banco Popular съгласно член 21 от Регламент № 806/2014 и да приложи инструмента за продажба на стопанска дейност по силата на член 24 от Регламент № 806/2014 посредством прехвърлянето на акциите на купувач.
- 8 ЕСП решава да обезсили 100 % от акциите на Banco Popular, да преобразува и обезцени цялата главница на инструменти на допълнителния капитал от първи ред, които са издадени от Banco Popular, и да преобразува цялата главница на инструменти на капитала от втори ред, които са издадени от Banco Popular, в „нови акции II“. След прозрачен и открит процес на продажба, проведен от испанския орган за реструктуриране Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Фонд за организирано реструктуриране на банковите институции, Испания), „новите акции II“ са прехвърлени на Banco Santander SA срещу заплащането на покупна цена от едно евро. На 28 септември 2018 г. вследствие на сливане чрез поглъщане Banco Santander става универсален правопреемник на Banco Popular.
- 9 На 7 юни 2017 г. Европейската комисия приема Решение (ЕС) 2017/1246 за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15).
- 10 На 14 юни 2018 г. дружеството оценител предава на ЕСП предвидената в член 20, параграфи 16—18 от Регламент № 806/2014 оценка на разликата в третирането, извършена с цел да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в процедура на реструктуриране бъде образувано обичайно производство по несъстоятелност (наричана по-нататък „оценка 3“). На 31 юли 2018 г. дружеството оценител изпраща на ЕСП допълнение към тази оценка, с което поправя някои технически грешки.

- 11 В оценка 3 дружеството оценител оценява третирането, което засегнатите акционери и кредитори биха получили, ако спрямо Banco Popular бъде образувано обичайно производство по несъстоятелност към момента на приемане на схемата за реструктуриране. То извършва това оценяване в рамките на сценарий за ликвидация, като прилага Ley 22/2003 Concursal (Закон 22/2003 за несъстоятелността) от 9 юли 2003 г. (BOE, бр. 164 от 10 юли 2003 г., стр. 26905).
- 12 Дружеството оценител посочва, че хипотетичният сценарий за ликвидация е бил изготвен въз основа на неаудитирана финансова информация от 6 юни 2017 г. или ако такава не е била на разположение, на информация от 31 май 2017 г. То приема, че образуването на 7 юни 2017 г. на обичайно производство по несъстоятелност за Banco Popular би довело до ликвидация, която не е планирана. За да оцени стойностите на реализиране на активите, дружеството оценител взема предвид три алтернативни времеви сценария за ликвидация — с продължителност 18 месеца, 3 години и 7 години, всеки от които включва най-добра и най-лоша хипотеза. То стига до заключението, че във всяка от тези хипотези за засегнатите акционери и подчинените кредитори не се очаква никакво възстановяване на суми в рамките на обичайно производство по несъстоятелност и че следователно не е налице разлика в третирането в сравнение с третирането, произтичащо от действието по реструктуриране.
- 13 На 6 август 2018 г. ЕСП публикува на своята интернет страница съобщението си от 2 август 2018 г. за предварителното решение дали трябва да бъде предоставено обезщетение на акционерите и кредиторите, които са засегнати от действията по реструктуриране на Banco Popular, и за стартирането на процедурата на право на изслушване (SRB/EES/2018/132) (наричано по-нататък „предварителното решение“), както и неуповенителна версия на оценка 3. На 7 август 2018 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* е публикувано уведомление във връзка със съобщението на ЕСП (ОВ С 277 I, 2018 г., стр. 1).
- 14 В предварителното решение ЕСП приема, че от оценка 3 е видно, че няма разлика между третирането, което действително са получили засегнатите акционери и кредитори поради реструктурирането на Banco Popular, и това, от което те биха се ползвали, ако спрямо нея бъде образувано обичайно производство по несъстоятелност към датата на реструктурирането. В предварителното решение ЕСП приема, че не е длъжен да изплати обезщетение на засегнатите акционери и кредитори съгласно член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014.
- 15 За да може да вземе окончателно решение по въпроса дали трябва да бъде предоставено обезщетение на засегнатите акционери и кредитори, ЕСП ги приканва да заявят пред него интереса си да упражнят правото си на изслушване с оглед на предварителното решение в съответствие с член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- 16 ЕСП посочва, че процедурата на право на изслушване ще протече на два етапа.
- 17 На първия етап, етапа на регистрация, засегнатите акционери и кредитори се приканват да изразят интерес за упражняване на правото си да бъдат изслушани, като използват създадения за целта онлайн формуляр за регистрация, който е достъпен до 14 септември 2018 г. След това ЕСП трябва да провери дали всяка проявила интерес страна има статут на засегнат акционер или кредитор. Заинтересованите засегнати акционери и кредитори

трябва да представят доказателство за своята самоличност и доказателство, че към 6 юни 2017 г. притежават един или повече капиталови инструменти на Banco Popular, които са обезценени или преобразувани и прехвърлени в рамките на реструктурирането.

- 18 На втория етап, етапа на консултация, засегнатите акционери и кредитори, които са изразили интерес за упражняване на правото си да бъдат изслушани през първия етап, и чийто статут е потвърден от ЕСП, могат да представят своите коментари по предварителното решение, към което е приложена оценка 3.
- 19 На 16 октомври 2018 г. ЕСП обявява, че допуснатите акционери и кредитори ще бъдат поканени да представят своите писмени коментари по предварителното решение от 6 ноември 2018 г. нататък. На 6 ноември 2018 г. ЕСП изпраща на допуснатите акционери и кредитори уникална лична връзка, която дава интернет достъп до формуляр, който им позволява да представят до 26 ноември 2018 г. коментари по предварителното решение и по неповерителната версия на оценка 3.
- 20 След етапа на консултация ЕСП разглежда релевантните коментари на засегнатите акционери и кредитори по предварителното решение. Той иска от дружеството оценител да му предостави документ, съдържащ неговата оценка на релевантните коментари по оценка 3, и да разгледа дали оценка 3 остава валидна в светлината на тези коментари.
- 21 На 18 декември 2019 г. дружеството оценител предоставя на ЕСП своята оценка, озаглавена „Пояснителен документ относно оценката на разликата в третирането“ (наричан по-нататък „пояснителният документ“). В пояснителния документ дружеството оценител потвърждава, че стратегията и различните подробни хипотетични сценарии за ликвидация в оценка 3, както и приложените методологии и извършените анализи остават валидни.
- 22 На 17 март 2020 г. ЕСП приема обжалваното решение. Съобщение за това решение е публикувано на 20 март 2020 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ С 91, 2020 г., стр. 2).
- 23 В обжалваното решение ЕСП приема, че дружеството оценител е независимо в съответствие с изискванията, предвидени в член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 и глава IV от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията от 23 март 2016 година за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определяне на съдържанието на плановете за възстановяване, плановете за реструктуриране и плановете за реструктуриране на група, минималните критерии, по които компетентният орган трябва да оценява плановете за реструктуриране и плановете за реструктуриране на група, условията за вътрешногрупова финансова подкрепа, изискванията към независимите оценители, договорното признаване на правомощията за обезценяване и преобразуване, изискванията за процедурите за уведомяване и съдържанието на уведомленията и съобщението за спиране, както и оперативното функциониране на колегиите за реструктуриране (ОВ L 184, 2016 г., стр. 1).
- 24 В раздел 5 „Оценка 3“ от обжалваното решение ЕСП обобщава съдържанието на оценка 3 и приема, че тя е в съответствие с приложимата правна уредба и е достатъчно мотивирана и пълна, за да бъде основание за решение по член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014. Той приема, че в оценка 3 се оценяват необходимите данни, предвидени в член 20, параграф 17 от Регламент № 806/2014 и в Делегиран регламент (ЕС) 2018/344 на

Комисията от 14 ноември 2017 година за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се уточняват критериите във връзка с методологията за оценяване на разликите в третирането при режим на реструктуриране (ОВ L 67, 2018 г., стр. 3).

- 25 В дял 6 от обжалваното решение ЕСП представя „коментарите, предоставени от засегнатите акционери и кредитори, както и тяхната оценка“. В раздел 6.1 „Оценка на релеванността“ от обжалваното решение ЕСП обяснява, че някои от тези коментари, които не се отнасят нито до предварителното му решение, нито до оценка 3, не са релевантни, тъй като не попадат в обхвата на процедурата на право на изслушване. В раздел 6.2 от обжалваното решение той извършва „проверка на релевантните коментари“, представени от засегнатите акционери и кредитори, свързани с независимостта на дружеството оценител и със съдържанието на оценка 3, групирани по теми.
- 26 ЕСП приема, че от оценка 3 във връзка с пояснителния документ и изводите, изложени в раздел 6.2 от обжалваното решение, е видно, че няма разлика между третирането, на което действително са били подложени засегнатите акционери и кредитори, и третирането, от което биха се ползвали, ако спрямо Banco Popular бъде образувано обичайно производство по несъстоятелност към датата на реструктурирането.
- 27 Въз основа на това ЕСП приема следното:

„Член 1

Оценяване

С цел да се определи дали следва да се предостави обезщетение на акционерите и кредиторите, засегнати от действията по реструктуриране на Banco Popular [...], оценката на разликата в третирането в рамките на реструктурирането, предвидена в член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014, се изготвя в съответствие с приложение I към настоящото решение, заедно с пояснителния документ [...], съдържащ се в приложение II към настоящото решение.

Член 2

Обезщетяване

Акционерите и кредиторите, засегнати от действията по реструктуриране на Banco Popular [...], нямат право на обезщетение от Единния фонд за реструктуриране на основание член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014.

Член 3

Адресат на решението

Адресат на това решение е FROB в качеството му на национален орган за реструктуриране по смисъла на член 3, параграф 1, точка 3 от Регламент № 806/2014“.

II. Искания на страните

28 Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.

29 ЕСП иска от Общия съд:

- да отхвърли жалбата като недопустима, доколкото е подадена в качеството на представител или от жалбоподатели, които са засегнати само чрез някои от своите подразделения,
- при условията на евентуалност и за останалите жалбоподатели, да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

30 Кралство Испания иска от Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

III. От правна страна

A. По допустимостта

- 31 ЕСП твърди, че някои жалбоподатели не са доказали процесуалната си легитимация. Той счита, че жалбата трябва да се отхвърли като недопустима, доколкото е подадена от някои от жалбоподателите, действащи в качеството си на представител, а именно като лице, управляващо фондове, притежаващи облигации на Banco Popular, и от други жалбоподатели, които са засегнати само чрез своите подразделения, притежаващи капиталови инструменти на Banco Popular.
- 32 Следва да се констатира, че ЕСП не изтъква недопустимостта на жалбата по отношение на всички жалбоподатели.
- 33 В това отношение от приложените към жалбата официални документи е видно, че към датата на приемане на схемата за реструктуриране някои от жалбоподателите действително са притежавали инструменти на допълнителния капитал от първи ред или инструменти на капитала от втори ред на Banco Popular. Следва също да се отбележи, че те също така са участвали в процедурата на право на изслушване.
- 34 От това следва, че тези жалбоподатели са част от категорията на акционерите и кредиторите, засегнати от реструктурирането на Banco Popular. Следователно те са пряко и лично засегнати от обжалваното решение и имат процесуална легитимация да искат отмяна на обжалваното решение, което впрочем ЕСП не оспорва.

- 35 Следва обаче да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, когато става въпрос за една и съща жалба, в случаите, при които поне един от жалбоподателите е процесуално легитимиран, не следва да се разглежда процесуалната легитимация на останалите жалбоподатели (вж. в този смисъл решение от 9 юни 2011 г., *Comitato „Venezia vuole vivere“* и др./Комисия, С-71/09 Р, С-73/09 Р и С-76/09 Р, EU:C:2011:368, т. 37; вж. в този смисъл също решение от 24 октомври 2019 г., *EPSU и Goudriaan/Комисия*, Т-310/18, EU:T:2019:757, т. 38 и цитираната съдебна практика).
- 36 Ето защо не следва да се разглежда повдигнатото от ЕСП възражение за недопустимост, изведено от това, че жалбоподателите, действащи в качеството на представители или за своите подразделения, нямат процесуална легитимация.

Б. По същество

- 37 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите посочват три основания. Първото основание е изведено от явни грешки в преценката, допуснати от ЕСП при одобряването на оценка 3 във връзка с оценяването на продължителността на периода на несъстоятелност, на обслужваните кредити, на необслужваните кредити, на активите в недвижими имоти и на правните рискове на *Vanco Popular*. Второто основание, повдигнато при условията на евентуалност, е изведено от това, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като е определил дружеството оценител за независим оценител. Третото основание, също повдигнато при условията на евентуалност, е изведено от това, че ЕСП неправилно е делегирал на дружеството оценител правомощията си за вземане на решения, предоставени му с Регламент № 806/2014.

1. Предварителни бележки

а) По обхвата на упражнявания от Общия съд контрол

- 38 Следва да се отбележи, че съдебната практика очертава обхвата на упражнявания от Общия съд контрол както в случаите, в които обжалваният акт се основава на преценка на много сложни факти от научен и технически характер, така и когато става въпрос за сложни икономически преценки.
- 39 От една страна, що се отнася до случаи, при които органите на Съюза разполагат с широко право на преценка, по-специално при преценката на много сложни факти от научен и технически характер при определяне на обхвата и естеството на приеманите от тях мерки, контролът на съда на Съюза трябва да се сведе до проверка дали упражняването на това право не е опорочено поради явна грешка или поради злоупотреба с власт и също дали тези органи явно не са превишили пределите на правото си на преценка. В такъв контекст съдът на Съюза всъщност не може да замени със своята преценка на фактите от научен и технически характер преценката на единствените органи, на които Договорът за функционирането на ЕС е възложил тази задача (вж. решения от 21 юли 2011 г., *Etimine*, С-15/10, EU:C:2011:504, т. 60 и цитираната съдебна практика, и от 1 юни 2022 г., *Algebris (UK) и Anchorage Capital Group/Комисия*, Т-570/17, EU:T:2022:314, т. 105 и цитираната съдебна практика).

- 40 От друга страна, във връзка с това юрисдикциите на Съюза упражняват върху направените от органите на Съюза сложни икономически преценки ограничен контрол, който по необходимост се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт. В рамките на този контрол съдът на Съюза не може да замести преценката на компетентния орган на Съюза със своята икономическа преценка (вж. решения от 2 септември 2010 г., Комисия/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, т. 66 и цитираната съдебна практика, и от 1 юни 2022 г., Algebris (UK) и Anchorage Capital Group/Комисия, T-570/17, EU:T:2022:314, т. 106 и цитираната съдебна практика).
- 41 Тъй като решенията на ЕСП, чиято цел е да се определи дали трябва да се предостави обезщетение на акционерите и кредиторите, засегнати от действията по реструктуриране, предприети по отношение на даден субект, се основават на преценки на много сложни факти от научен и технически характер, следва да се приеме, че принципите, изведени от посочената в точки 39 и 40 и по-горе съдебна практика, се прилагат за контрола, който Съдът следва да упражни.
- 42 Макар на ЕСП да е призната свобода на преценка в икономическата и техническата област, това не означава, че съдът на Съюза трябва да се въздържа от контрол върху направеното от ЕСП тълкуване на данните от икономическо естество, на които се основава решението му. Всъщност както Съдът е постановил, дори в случай на сложни преценки съдът на Съюза трябва да провери не само фактическата достоверност на посочените доказателства, тяхната надеждност и непротиворечивост, но и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и дали те са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения (вж. решения от 11 ноември 2021 г., Autostrada Wielkopolska/Комисия и Полша, C-933/19 P, EU:C:2021:905, т. 117 и цитираната съдебна практика и от 1 юни 2022 г., Algebris (UK) и Anchorage Capital Group/Комисия, T-570/17, EU:T:2022:314, т. 108 и цитираната съдебна практика).
- 43 В това отношение, за да се докаже, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката на фактите, годна да обоснове отмяна на обжалваното решение, представените от жалбоподателя доказателства трябва да бъдат достатъчни, за да лишат от правдоподобност преценките на фактите, възприети в това решение (вж. по аналогия решения от 7 май 2020 г., VTB Holding Investments и Duferco Participations Holding/Комисия, C-148/19 P, EU:C:2020:354, т. 72, и от 1 юни 2022 г., Algebris (UK) и Anchorage Capital Group/Комисия, T-570/17, EU:T:2022: 314, т. 105, т. 109 и цитираната съдебна практика).
- 44 Следователно основание, изведено от твърдение за явна грешка, трябва да се отхвърли, ако въпреки представените от жалбоподателя доказателства обжалваната преценка може все пак да се приеме за вярна или валидна (вж. решения от 27 септември 2018 г., Spiegel-Verlag Rudolf Augstein и Sauga/ЕЦБ, T-116/17, непубликувано, EU:T:2018:614, т. 39 и цитираната съдебна практика, и от 25 ноември 2020 г., ВМС/Съвместно предприятие „Чисто небе 2“, T-71/19, непубликувано, EU:T:2020:567, т. 76 и цитираната съдебна практика).
- 45 Освен това от постоянната съдебна практика следва, че когато институциите разполагат с такова право на преценка, спазването на предоставените от правния ред на Съюза гаранции в административното производство е от още по-съществено значение. Сред тези предоставени от правния ред на Съюза гаранции в административното производство е

по-конкретно принципът на добра администрация, закрепен в член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права, към който се включва задължението за компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички относими към дадения случай данни. Само по този начин съдът на Съюза може да провери дали са налице фактическите и правните обстоятелства, от които зависи упражняването на правото на преценка (вж. в този смисъл решение от 21 ноември 1991 г., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 14).

б) По допустимостта на доказателствата, представени в приложение към писмената реплика

- 46 В писмената дуплика ЕСП изтъква, че жалбоподателите са представили като приложение към писмената реплика второ свидетелско показание на А и допълнение към експертния си доклад, които целят да подкрепят вече изложените в жалбата доводи и които следователно е трябвало да бъдат приложени към нея. Жалбоподателите не са мотивирали късното представяне на тези нови доказателства в нарушение на член 85, параграфи 1 и 2 от Процедурния правилник на Общия съд и следователно последните били недопустими.
- 47 Съгласно член 85, параграфи 1 и 2 от Процедурния правилник доказателствата се представят и доказателствените искания се правят при първата размяна на писмени изявления, а страните могат да представят доказателства и да правят доказателствени искания в подкрепа на своите доводи и с репликата и дубликата, при условие че късното им представяне и поискване бъдат мотивирани.
- 48 От една страна, следва да се отбележи, че в приложение към жалбата жалбоподателите са представили свидетелските показания от 28 май 2020 г. на А — адвокат, специалист по испанското право в областта на несъстоятелността, които показания са свързани с релевантни въпроси относно правото и практиките в областта на несъстоятелността. От друга страна, също като приложение към жалбата, жалбоподателите са представили експертен доклад от 28 май 2020 г., с който първоначално се цели да се разгледат хипотезите и методологията, използвани в оценка 3, вследствие на представения от ЕСП в процедурата на право на изслушване формуляр, който е актуализиран след приемането на обжалваното решение и на пояснителния документ.
- 49 В приложение към репликата жалбоподателите представят втори свидетелски показания от 9 април 2021 г. на А, които се отнасят до някои аспекти на писмената защита във връзка с испанското право в областта на несъстоятелността, и допълнение към експертния си доклад от 13 април 2021 г., изготвено с цел да се отговори на някои въпроси, повдигнати в писмената защита на ЕСП.
- 50 От съдебната практика следва, че при представянето на насрещни доказателства и допълването на доказателствените искания вследствие на представяне на насрещни доказателства от противната страна в писмената ѝ защита, не се прилага правилото за преклузивния срок, предвидено в член 85, параграф 2 от Процедурния правилник. Всъщност тази разпоредба се отнася до новите доказателства и трябва да се разглежда в светлината на член 92, параграф 7 от посочения правилник, който изрично предвижда, че е възможно да се представят насрещни доказателства и да се допълват доказателствените искания (вж. решения от 17 декември 1998 г., Baustahlgewebe/Комисия, C-185/95 P, EU:C:1998:608, т. 72, и от 5 май 2021 г., ITD и Danske Fragtmænd/Комисия, T-561/18, EU:T:2021:240, т. 102 и цитираната съдебна практика).

51 Доколкото от тези приложения изрично следва, че имат за цел да подкрепят доводи, с които се оспорват съдържащите се в писмената защита преценки, следва да се приеме, че те са допустими.

2. По първото основание: явни грешки в преценката при оценяването на продължителността на периода на несъстоятелност, на обслужваните кредити, на необслужваните кредити, на активите в недвижими имоти и на правните рискове на Banco Popular

52 С първото основание жалбоподателите по същество твърдят, че ЕСП е допуснал явни грешки в преценката, като е одобрил оценка 3 и пояснителния документ, и че дружеството оценител е допуснало явни грешки в преценката при прилагането на сценария за ликвидация, що се отнася до продължителността на хипотетичната процедура по ликвидация и до оценяването на някои класове активи на Banco Popular. Тези грешки довели до оценяване на по-ниска стойност на подлежащите на събиране вземания на жалбоподателите в рамките на хипотетично производство по несъстоятелност на Banco Popular и следователно до нарушение на правото им на собственост.

53 Това основание съдържа пет части. Първо, жалбоподателите твърдят, че ЕСП и дружеството оценител са допуснали грешка по отношение на продължителността на хипотетичния сценарий за ликвидация. Второ, те твърдят, че оценяването на обслужваните кредити, извършено в оценка 3, се основава на необосновани хипотези. Трето, те оспорват възприетата от дружеството оценител стратегия за продажба на портфейла от необслужвани кредити на Banco Popular. Четвърто, те твърдят, че в извършеното в оценка 3 оценяване на портфейла от недвижими имоти на Banco Popular има пропуски и противоречия. Пето, те оспорват възприетия от дружеството оценител подход по отношение на правните рискове.

54 В самото начало следва да се припомни, че в обжалваното решение ЕСП отбелязва, че съгласно член 15, параграф 1, буква ж) от Регламент № 806/2014 с оценка 3 трябва да се определи дали засегнатите акционери и кредитори са били третирани по по-неблагоприятен начин в рамките на реструктурирането, отколкото биха били третирани, ако Banco Popular се „ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност“. Подобно на дружеството оценител в пояснителния документ (т. 5.1.5) ЕСП отбелязва, че Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (Закон 11/2005 за възстановяването и реструктурирането на кредитни институции и инвестиционни посредници) от 18 юни 2015 г. (ВОЕ, бр. 146 от 19 юни 2015 г., стр. 50797), с който се транспонира Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190), изрично се предвижда, че разликата в третирането трябва да се оцени, като се предполага, че субектът е започнал производство по ликвидация.

55 В това отношение ЕСП посочва, че в съответствие с оценка 3, с оглед на обстоятелствата по случая, и по-специално на неспособността на Banco Popular да плати дълговете си на падежа, откриването на обичайно производство по несъстоятелност към датата на реструктурирането би довело до ликвидация на Banco Popular, което означава ускорена

реализация на активите без задължително съблюдавана минимална цена и плащане на нетната реализируема стойност на кредиторите в съответствие с реда на вземанията, установен със Закон 22/2003.

- 56 В обжалваното решение ЕСП приема, че оценка 3 е в съответствие с приложимата правна уредба и представлява подходящо и достатъчно правно основание за приемането на обжалваното решение. Той посочва, че се е основал на оценка 3 и на пояснителния документ, които са приложени към обжалваното решение и са неразделна част от неговите мотиви.
- 57 В оценка 3 дружеството оценител приема, че тъй като лицензът за банкова дейност на Banco Popular е бил отнет с обявяването в несъстоятелност, като по този начин се е наложило незабавно прекратяване на нейната дейност и не се допуска продажбата ѝ като действащо предприятие, ликвидацията е започнала незабавно. То добавя, че съгласно схемата за реструктуриране на 6 юни 2017 г. Европейската централна банка (ЕЦБ) е приела, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна на основание член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014. Дружеството оценител посочва, че в този контекст ликвидацията е единственият възможен сценарий за несъстоятелност.
- 58 Дружеството оценител по-конкретно посочва следното:
- „Образуването на обичайно производство по несъстоятелност за [Banco Popular] на 7 юни 2017 г. би довело до ликвидация, която не е планирана. Поради естеството си тя води до загуба на стойност по причини като внезапно прекратяване на дейността, намаляване на броя на клиентите, неефективен процес на реализация на активите и допълнителни разходи и жалби (които често са значителни). В случая на [Banco Popular] ликвидацията при несъстоятелност би била безпрецедентно събитие в Испания предвид статута ѝ на шеста по-голяма банка и основен участник в ключови сектори като финансирането на ипотечни кредити и заемите за [малките и средните предприятия (МСП)] и малките предприятия“.
- 59 В пояснителния документ дружеството оценител обяснява, че по естеството си оценка 3 е хипотетична и ориентируваща и има за цел да се оцени стойността на вземанията на кредиторите на Banco Popular, поради което е необходимо да се приемат различни хипотетични сценарии. То уточнява, че е основало своите хипотези и оценки на предоставената от Banco Popular информация, която е била анализирана и проверена, както и на различни видове публично достъпна информация.
- 60 Съгласно цитираната в точка 43 по-горе съдебна практика, за да докажат, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, която може да обоснове отмяната на обжалваното решение, жалбоподателите трябва да представят достатъчно доказателства, които да могат да лишат от правдоподобност преценката на фактите, възприета в това решение.
- 61 В този смисъл контролът на Общия съд се свежда до проверка дали ЕСП е допуснал явни грешки в преценката, като е одобрил оценка 3, което предполага да се провери дали дружеството оценител е допуснало явни грешки в оценка 3, като се е основало на неправдоподобни хипотези и оценки. За сметка на това Общият съд не може да замени със собствената си преценка тази на оценителя, извършил оценка 3.

- 62 В това отношение в първото основание жалбоподателите неколнократно представят извършения от техните експерти анализ в приложения към жалбата доклад с цел сравняване с оценка 3, за да докажат, че оценяването на активите на Banco Popular в рамките на производство по несъстоятелност, извършено в този доклад и основано на хипотези, различни от възприетите в оценка 3, би довело до по-голяма степен на събиране на вземанията за различните класове активи.
- 63 Така в рамките на втората част жалбоподателите споменават съдържащия се в експертния им доклад анализ относно събирането на вземанията по обслужваните кредити за период от 7 години, като посочват, че този анализ се основава на хипотези, различни от възприетите в оценка 3. В рамките на третата част жалбоподателите представят анализа относно събирането на вземанията по необслужваните кредити, който се съдържа в техния експертен доклад. Те посочват, че в сравнение с оценка 3 техният анализ се основава на по-дълъг период от време, на отмяна на прекласифицирането на обслужваните кредити в необслужвани кредити и на по-ниска вътрешна норма на възвръщаемост (ВНВ). В рамките на четвъртата част жалбоподателите излагат включения в експертния им доклад анализ относно събирането на вземанията, свързани с активите в недвижими имоти на Banco Popular, включващи непряко притежаваните активи в недвижими имоти, при хипотези на продажба за срок от 3 и 7 години.
- 64 Следва да се отбележи, че приложеният към жалбата експертен доклад е изготвен с цел да се отговори на поставените въпроси във формуляра, изпратен от ЕСП в рамките на процедурата на право на изслушване. Този доклад не се ограничава до критичен анализ на оценка 3, а с него се предлага самостоятелна оценка на активите на Banco Popular при сценарий за ликвидация, за целите на сравнение с оценката, извършена от дружеството оценител.
- 65 Извършеният в този доклад анализ обаче се основава на хипотези, които са различни от възприетите в оценка 3, и се базира на три времеви сценария за ликвидация, от 5, 7 и 10 години, като последният не е предвиден в оценка 3. В този доклад експертите на жалбоподателите представят по-специално резултата от сравнението между извършените от тях изчисления и изготвената от дружеството оценител оценка въз основа на сценарий за несъстоятелност в рамките на 7 години. Те посочват също, че нямат достъп до цялата информация, с която разполага дружеството оценител.
- 66 Следва да се припомни, че в оценка 3 се съдържат преценки на сложни факти от научен и технически характер. По дефиниция оценката на различните класове активи на Banco Popular в случай на хипотетично обичайно производство по несъстоятелност се основава на хипотези и по необходимост съдържа оценки, основани на наличната към датата на преструктурирането информация.
- 67 Освен това единствената хипотеза, при която преценките във връзка с решение, взето въз основа на сложни факти, могат да бъдат разгледани от Общия съд, е тази, при която жалбоподателят твърди, че разглежданите фактически преценки са лишени от правдоподобност (решение от 25 ноември 2020 г., ВМС/Съвместно предприятие „Чисто небе 2“, T-71/19, непубликувано, EU:T:2020:567, т. 77).

- 68 В приложение на цитираната в точки 43 и 44 по-горе съдебна практика жалбоподателите трябва да докажат, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката на сложни факти, която може да обоснове отмяната на обжалваното решение. Така те трябва да представят достатъчно доказателства, за да лишат от правдоподобност оценките на различните класове активи, направени в оценка 3 от дружеството оценител.
- 69 Следователно обстоятелството, че резултатът от оценката на стойността на активите на Banco Popular в случай на хипотетично обичайно производство по несъстоятелност, посочен в експертния доклад на жалбоподателите, не е в съответствие с преценките, съдържащи се в оценка 3, извън хипотезата, при която жалбоподателите твърдят, че тези преценки са неправдоподобни, представлява оспорване, което надхвърля ограничения контрол на Общия съд, предвиден в посочената в точки 39 и 40 по-горе съдебна практика (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 25 ноември 2020 г., ВМС/Съвместно предприятие „Чисто небе 2“, T-71/19, непубликувано, EU:T:2020:567, т. 78).
- 70 Следователно представянето от жалбоподателите в различните части на първото основание на изготвени в експертния им доклад оценки на различните класове активи на Banco Popular само по себе си не може да лиши от правдоподобност оценка 3, нито съответно да докаже, че ЕСП е допуснал явни грешки в преценката си.
- 71 Първото основание следва да се разгледа именно в светлината на тези съображения.

а) По първата част, свързана с продължителността на сценария за ликвидация

- 72 Жалбоподателите твърдят, че възприетите от ЕСП и дружеството оценител хипотези относно продължителността на сценария за ликвидация на Banco Popular са довели до оценяване на по-ниска стойност на подлежащите на събиране вземания и явно са погрешни. С първото твърдение за нарушение жалбоподателите твърдят, че тези хипотези се основават на погрешно разбиране на принципите, установени в Закон 22/2003. С второто твърдение за нарушение, като се позовават на примери за банкова несъстоятелност, те упрекват дружеството оценител, че не е предвидило период на ликвидация, по-дълъг от 7 години, което би довело до по-голяма степен на събиране на вземанията.
- 73 В обжалваното решение ЕСП отбелязва следното:

„[Дружеството оценител] посочва, че крайната цел на ликвидатора е била активите да бъдат реализирани в разумен срок. В това отношение [то] разгледа редица алтернативни сценарии и възможни стратегии, които ликвидаторът би могъл да приложи, за да се постигне максимална събираемост на вземанията за кредиторите в разумен срок. Като взема предвид испанската правна уредба, посочена в оценка 3, която предвижда етап на ликвидация при производството по несъстоятелност с продължителност една година, в края на която всяка заинтересована страна може да поиска замяната на ликвидатора в случай на неоснователно удължаване на този етап, и сложността на хипотетичното производство по ликвидация на [Banco Popular], [дружеството оценител] е оценило три алтернативни времеви сценария, като е предположило, че по-дълги периоди биха позволили по-голяма степен на събиране на вземанията благодарение на продажбата и по-добре организираната ликвидация на активите: i) период на ликвидация от 18 месеца, ii) период на ликвидация от 3 години и iii) период на ликвидация от 7 години. [Дружеството оценител] приема, че що се отнася до начина, по който различните кредитори оценяват плана за ликвидация, може да се очаква спиране в значителна степен

на плащането на лихвите след откриването на производството по ликвидация. Това се основава на факта, че привилегированите кредитори биха могли да решат, че е малко вероятно да бъдат обезщетени в случай на забава при погасяването на дължимите суми, докато спирането на плащането на лихвите би могло да бъде от полза за кредиторите, които заемат по-нисък ред в йерархията на кредиторите. В този контекст [дружеството оценител] счита, че би било неразумно да се изисква от кредиторите да чакат повече от 7 години за приключване на ликвидацията“.

- 74 Също така ЕСП посочва, че във връзка с продължителността на ликвидацията засегнатите акционери и кредитори са представили коментари по време на процедурата на право на изслушване. Той посочва, че за всеки алтернативен сценарий, разгледан във времето, дружеството оценител е разгледало оптималната стратегия и периода за продажба, позволяващи да се постигне в най-голяма степен реализиране на различните класове активи в зависимост от тяхното естество и ликвидност. ЕСП отбелязва, че в това отношение съгласно пояснителния документ в точка 2.2 от оценка 3 се посочва, че съгласно Закон 22/2003, след изменението му от 2015 г., най-ефективен е бил 18-месечният период за ликвидация на Banco Popular. Въпреки това, с оглед на сложността на хипотетичното производство по несъстоятелност на Banco Popular и на факта, че един много бърз процес би довел до проблеми с капацитета на пазара, по-ниски цени и ниски стойности на реализация, дружеството оценител е разгледало и два сценария за ликвидация, които са по-дълги от установения със Закон 22/2003 18-месечен сценарий, а именно сценарии за 3 и 7 години. Дружеството оценител счита, че тези допълнителни сценарии биха позволили активите на Banco Popular да бъдат ликвидирани по по-ефикасен начин и при по-висок процент на събиране на вземанията, отколкото при сценария за 18 месеца, като същевременно се спазва принципът за възстановяване на стойността на вземанията на кредиторите в разумен срок. То приема, че период на ликвидация, който е по-дълъг от 7-годишния сценарий, би довел до по-високи разходи за ликвидация, по-големи разходи за управление и поддръжка и би увеличил несигурността относно равнищата на реализиране на активите. Освен това дружеството оценител счита, че по-дълъг период на ликвидация не съответства на логиката на Закон 22/2003 и на интересите на привилегированите хирографарни кредитори. ЕСП стига до извода, че дружеството оценител е извършило правилна оценка на продължителността на ликвидацията.

1) По първото твърдение за нарушение: погрешно разбиране на Закон 22/2003

- 75 Жалбоподателите твърдят по същество, че хипотезите относно продължителността на сценариите за ликвидация, възприети в оценка 3, се основават на три грешки при тълкуването на Закон 22/2003.
- 76 На първо място, те твърдят, че в съответствие с приложените към жалбата свидетелски показания на А — адвокат, специалист по испанското право в областта на несъстоятелността, съгласно Закон 22/2003 подходящата продължителност на периода на ликвидация зависи единствено от критерия за максимална събираемост на вземанията в интерес на кредиторите и че не е налице ограничение във времето а priori на продължителността на производството по несъстоятелност. Макар да признават, че целта на производството по несъстоятелност е била да се увеличи в максимална степен стойността на активите в интерес на кредиторите, ЕСП и дружеството оценител неправилно били приели, че този принцип на испанското право задължава да се провери дали периодът на ликвидация може да се счита за „разумен“.

- 77 В оценка 3 дружеството оценител отбелязва, че при реализирането на активите Закон 22/2003 изисква от ликвидатора да положи дължимата грижа, за да получи най-добрата стойност с оглед на обстоятелствата, но че той не е длъжен да прави спекулативни твърдения по отношение на несигурни резултати, и че трябва да вземе предвид желанието на кредиторите да получат дължимите им суми в разумен срок.
- 78 В отговор на коментарите на засегнатите акционери и кредитори, че продължителността на предвидените в оценка 3 сценарии за ликвидация е твърде кратка, дружеството оценител посочва в пояснителния документ, че период на ликвидация, по-дълъг от 7 години, неизбежно би довел до по-високи разходи за ликвидация, управление и поддръжка и би увеличил несигурността за ликвидатора по отношение на равнищата на реализиране на активите. То приема, че ликвидаторът не би бил готов да прави спекулативни твърдения по отношение на евентуални бъдещи положителни аспекти, които са в голяма степен несигурни.
- 79 Дружеството оценител счита, че целите на Закон 22/2003 и натискът от страна на кредиторите не са в подкрепа на сценарий, по-дълъг от седемгодишния. Първо, то отбелязва, че Закон 22/2003 определя правилата за ликвидация на активите на неплатежоспособната банка съгласно общата цел да се получи най-високата стойност на реализиране. Както се установява от този закон, ликвидаторът е длъжен да действа с дължимата грижа, за да получи най-добрата стойност на реализиране на активите на субекта в рамките на параметрите, разрешени от правната уредба (включително времето за ликвидация), като обаче не е длъжен да прави спекулативни твърдения по отношение на несигурни резултати. Второ, то посочва, че Закон 22/2003 насърчава своевременната продажба на активите на субекта в ликвидация. Направените през 2015 г. изменения в Закон 22/2003 са имали за цел да се ускорят процедурите по ликвидация и да се избегнат безкрайните удължавания, което е пораждало загриженост преди реформите. В това отношение то констатира, че вследствие на реформата от 2015 г. със Закон 22/2003 се въвежда правото на кредиторите да поискат от съд замяната на ликвидатора в случай на необосновано удължаване на етапа на ликвидация. Тази констатация е от особено значение в случай на пазар, който в началото на ликвидацията е голям и ликвиден. Трето, дружеството оценител посочва, че кредиторите изискват вземанията им да бъдат изплатени в разумен срок, и по-специално тези от тях, които са привилегирани в йерархията на кредиторите. Такъв би бил по-специално случаят, когато с оглед на разпоредбите на Закон 22/2003 относно лихвите върху необезпечените вземания (а именно когато лихвите след ликвидацията не са изискуеми) привилегированите кредитори (включително схемата за гарантиране на депозитите) биха имали малка възможност да бъдат обезщетени в случай на забава при погасяването на дължимите суми, и следователно биха упражнявали натиск за по-кратък период на ликвидация.
- 80 Най-напред, следва да се отбележи, че макар максимална събираемост на вземанията да е основната цел на ликвидатора, това не е единствената цел. По-специално, както подчертават ЕСП и Кралство Испания, ликвидаторът трябва да вземе предвид и други цели и да претегли различни интереси.
- 81 Както отбелязват ЕСП и Кралство Испания, някои кредитори в зависимост от мястото си в йерархията могат да имат интерес от бързо приключване на производството по ликвидация. В това отношение жалбоподателите не оспорват факта, че този интерес произтича по-специално от Закон 22/2003, доколкото с него се предвижда спиране на

изплащането на лихвите за хирографарните вземания, което означава, както отбелязва ЕСП, че привилегирированите кредитори не се обезщетяват за забавата при плащането на дължимите суми.

- 82 Противно на твърдяното от жалбоподателите, фактът на приемане от страна на дружеството оценител, претеглящо интересите на различните категории кредитори, че не е възможен сценарий, по-дълъг от седемгодишния, цели не да се облагодетелстват определени групи кредитори, а да се постигне максимална събираемост на вземанията за всички тях.
- 83 По-нататък, за да установят, че процедурата по ликвидация трябва да се проведе в разумен срок, ЕСП и дружеството оценител са взели предвид факта, че една от целите на Закон 22/2003 е да се избегне прекомерната продължителност на производствата по ликвидация.
- 84 В това отношение съображение VII от Закон 22/2003 предвижда, че „[ц]елта на закона е да се избегне прекомерното удължаване на операциите по ликвидация, като за тази цел с него се налага на синдиците задължението да представят тримесечен отчет за напредъка по тези операции, и се определя срок от една година за приключването им, като при неизпълнение се предвиждат санкции, като освобождаване от длъжност на синдиците и загуба на правото на възнаграждение“.
- 85 Освен това член 153 от Закон 22/2003 предвижда възможността всяко заинтересовано лице да поиска от съда по несъстоятелността освобождаване на синдиците и назначаване на нови синдици, когато етапът на ликвидация не приключи до една година след започването си.
- 86 Освен това, както посочва Кралство Испания, в определение от 19 юни 2015 г. Juzgado de lo Mercantil nº 6 Madrid (Търговски съд № 6, Мадрид, Испания) приема, че Закон 22/2003 „в никакъв случай не определя императивно, че ликвидацията при несъстоятелност трябва да е с максимална продължителност от една година, тъй като от текста на изложението на мотивите [раздел VII] от Закон [22/2003] и от член 153 от него, който дава възможност да се поиска освобождаване от длъжност на проявилите небрежност синдици, е видно, че желанието и намерението на законодателя са операциите по ликвидация да не продължават по-дълго от необходимото, като първоначално едногодишният период се счита за разумен за тяхното изпълнение и приключване, включително за извършване на плащанията, представяне на отчетите и приключване на производството по несъстоятелност“.
- 87 Целта да не се удължи неоснователно производството по ликвидация, е потвърдена с изменението на Закон 22/2003, предвидено в Ley 25/2015 de mecanismo de segunda oportunidad, reducción de la carga financiera y otras medidas de orden social (Закон 25/2015 относно механизма за предоставяне на втора възможност, намаляването на финансовата тежест и други мерки със социален характер) от 28 юли 2015 г. (БОЕ, бр. 180 от 29 юли 2015 г., стр. 64479). Третата преходна разпоредба относно тарифата за възнагражденията на синдиците по Закон 25/2015 предвижда следното:

„Считано от тринадесетия месец след започването на етапа на ликвидация, синдикът не получава никакво възнаграждение, освен ако съдът реши мотивирано и след изслушване на страните, с оглед на обстоятелствата по случая, да удължи този срок. Може да се уговорят продължения за срок от по три месеца, като те не надвишават общо шест месеца“.

- 88 В решение от 23 юни 2020 г. Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) тълкува третата преходна разпоредба от Закон 25/2015 в смисъл, че тя „най-общо предвижда, че правото на възнаграждение на ликвидатора по време на етапа на ликвидация се ограничава до първите 12 месеца“, и че „считано от 13-ия месец, той няма право да получава възнаграждение, удържано от масата на несъстоятелността, освен ако с оглед на конкретните обстоятелства по делото съдът мотивирано и след изслушване на страните не разреши това“. Tribunal Supremo (Върховен съд) приема, че „тази разпоредба е част от законовите разпоредби, които имат за цел да гарантират, че етапът на ликвидация няма да продължи прекалено дълго (член 152 от Закон 22/2003)“.
- 89 От това следва, че тълкуването на Закон 22/2003 от испанските съдилища подкрепя преценката на дружеството оценител, че производството по ликвидация трябва да се извърши в разумен срок.
- 90 Освен това, като приемат, че производството по ликвидация не може да продължи повече от 7 години, ЕСП и дружеството оценител са взели предвид и други фактори. Те посочват по-специално, че след определен период от време разходите по производството и несигурността, свързана с реализирането на активите, не позволяват да се гарантира максимална събираемост на вземанията. Както отбелязва ЕСП, по-дългите периоди на ликвидация водят до по-голяма несигурност относно потенциалното намаляване на стойността и макроикономическите рискове.
- 91 Както подчертават ЕСП и Кралство Испания, жалбоподателите не биха могли да твърдят, че вземането предвид на по-продължително производство непременно предоставя предимства и задължително води до максимална събираемост на вземанията.
- 92 От това следва, от една страна, че жалбоподателите не са доказали, че целта на производството по ликвидация, състояща се в постигане на максимална събираемост на вземанията на кредиторите, е в противоречие с преценката на дружеството оценител, че това производство трябва да се извърши в разумен срок. От друга страна, те не са доказали, че тази преценка е резултат от неправилно тълкуване на испанското законодателство.
- 93 На второ място, жалбоподателите твърдят, че ЕСП и дружеството оценител неправилно са приели, че с член 153 от Закон 22/2003, така както е изменен през 2015 г., се установява едногодишен период за процеса на ликвидация. Те упрекват дружеството оценител, че е приело, че с разпоредбите на Закон 22/2003 относно възнаграждението на ликвидатора се установява като „най-ефективен“ 18-месечният период за ликвидацията на Banco Popular.
- 94 В оценка 3 дружеството оценител посочва, че е разгледало сценарий за ликвидация с продължителност 18 месеца, като е взело предвид факта, че съгласно Закон 22/2003 ликвидаторът ще получава възнаграждение само за 12 месеца, с възможност за удължаване с 6 месеца при сложни процедури. То обаче счита, че размерът на банката и свързаното с нея ниво на сложност правят изключително малко вероятен такъв сценарий.
- 95 В пояснителния документ дружеството оценител припомня посоченото в оценка 3, а именно че ситуацията съгласно Закон 22/2003 след реформата от 2015 г. е била такава, че най-ефективен би бил 18-месечен период за ликвидация на Banco Popular. То отбелязва, че целта на тези изменения е да се избегне безкрайно удължаване на производството по ликвидация, както и че съгласно изменения Закон 22/2003, заедно с неговите изменения,

- необоснованото удължаване на етапа на ликвидация представлява мотив, който обосновава замяната на ликвидатора. Въпреки това дружеството оценител припомня, че с оглед на сложността на хипотетичното производство по несъстоятелност на Banco Popular и на факта, че едно твърде бързо производство би довело до проблеми с капацитета на пазара, до по-ниски цени и до малка степен на събиране на вземанията, то е разгледало два сценария за ликвидация, по-дълги от предвидения в Закон 22/2003 18-месечен период на ликвидация. То добавя, че допълнителните сценарии за 3 и 7 години биха позволили активите на Banco Popular да бъдат ликвидирани по по-ефикасен начин и при по-висок процент на събиране на вземанията, отколкото при сценария за 18 месеца, като същевременно се спазва принципът за възстановяване на стойността на вземанията на кредиторите в разумен срок.
- 96 Следователно, тъй като дружеството оценител е приело, че сценарият за ликвидация с продължителност 18 месеца е малко вероятен, и поради това е изготвило два други, по-дълги сценария, доводите на жалбоподателите, с които те упрекват дружеството оценител, че е тълкувало неправилно Закон 22/2003 в смисъл, че се установява като „най-ефективен“ 18-месечният период за ликвидацията, са неотнормими. По същия начин посочените в свидетелските показания на А примери за производства по несъстоятелност, които са започнали след 2015 г. и продължават повече от 3 години, не са релевантни.
- 97 На трето място, като се основават на свидетелските показания на А, жалбоподателите оспорват, от една страна, съдържащата се в пояснителния документ преценка на дружеството оценител, че някои привилегирани кредитори спрямо засегнатите акционери и кредитори биха могли да поискат освобождаване от длъжност на ликвидатора в случай на неоснователно удължаване на срока на ликвидация с повече от една година, и от друга страна, хипотезата, че ликвидаторът би предвидил такива действия и би ускорил производството.
- 98 Противно на твърденията на жалбоподателите обаче, които се основават на свидетелските показания на А, дадените от дружеството оценител в пояснителния документ обяснения нямат за цел да обосноват сценарий на „ускорена“ ликвидация, а да обосноват основанието, поради което продължителността на производството по ликвидация не трябва да бъде повече от 7 години.
- 99 От една страна, от обжалваното решение, цитирано в точка 73 по-горе, е видно, че що се отнася до начина, по който различните кредитори оценяват плана за ликвидация, ЕСП е посочил, че дружеството оценител в оценка 3 е взело предвид факта, че може да се очаква в значителна степен спиране на плащането на лихвите след откриване на производството по ликвидация, доколкото привилегированите кредитори биха счели, че е малко вероятно те да бъдат обезщетени в случай на забава при погасяването на дължимите суми.
- 100 Така различните кредитори на Banco Popular, в зависимост от мястото си в йерархията, биха имали различни интереси относно продължителността на производството по ликвидация и дружеството оценител и ЕСП не могат да бъдат упреквани, че са взели предвид всички тези интереси.
- 101 Освен това с оглед на съдържанието на Закон 22/2003, който предвижда възможност да се отстрани ликвидаторът в случай на необосновано удължаване на ликвидацията, и с оглед на факта, че някои кредитори нямат интерес производството да се удължи, такова

отстраняване представлява възможност, която дружеството оценител би могло да вземе предвид при извършваната от него преценка относно продължителността на производството по ликвидация.

- 102 В това отношение следва да се отбележи, че в свидетелските показания на А, на които се позовават жалбоподателите, той твърди, че „ако е необходимо някои групи кредитори да окажат натиск върху ликвидатора, за да ускорят процеса на ликвидация, други групи кредитори, като държателите на подчинени вземания, биха били в състояние да противодействат на тази стратегия“ посредством иск за отговорност срещу ликвидатора. Той добавя, че поради това счита, „че [дружеството оценител] изхожда от принципа, че хипотетичните интереси и действия на привилегированите кредитори биха оказали в по-голяма степен влияние на ликвидатора, отколкото интересите на кредиторите от по-нисък ред“, и че не вижда „никаква причина да се предполага, че ликвидаторът би благоприятствал само конкретна група кредитори при изготвянето на плана за ликвидация спрямо друга група кредитори, като неоснователно ускори производството по несъстоятелност и следователно като евентуално се откаже от събиране на вземанията в полза на държателите на подчинени вземания“.
- 103 Достатъчно е да се отбележи, че свидетелските показания на А представляват само мнение, което не може да постави под въпрос взетата предвид от дружеството оценител възможност, според която някои кредитори биха могли да сметат, че производство по ликвидация, по-дълго от 7 години, е необосновано, и поради това биха могли да поискат отстраняване на ликвидатора, за да им бъдат изплатени вземанията в разумен срок.
- 104 От друга страна, жалбоподателите не изтъкват нито един довод, който да постави под въпрос останалите елементи, взети предвид от дружеството оценител в оценка 3 и припомнени в пояснителния документ, с които се цели да се обоснове, че производството по ликвидация няма да продължи повече от 7 години, като например по-високите разходи за ликвидация, управление и поддръжка, увеличаването на несигурността за ликвидатора по отношение на равнищата на реализиране на активите и факта, че ликвидаторът не би бил готов да прави спекулативни предположения по отношение на евентуални бъдещи положителни аспекти, които са в голяма степен несигурни.
- 105 От това следва, че жалбоподателите нямат основание да твърдят, че хипотезите, възприети от ЕСП или дружеството оценител относно продължителността на сценариите за ликвидация, се основават на погрешно разбиране на Закон 22/2003, и следователно първото твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.

2) По второто твърдение за нарушение: невземане предвид на по-дълъг период на ликвидация

- 106 Жалбоподателите твърдят, че съгласно свидетелските показания на А, приложени към жалбата, и приложеното към репликата допълнение към нея една разумна оценка на продължителността на производството по несъстоятелност би била 10 или повече години, но най-малко 7 години. Те се позовават и на собствените си експертни доклади, според които десетгодишен сценарий за ликвидация би довел до по-голяма събираемост на вземанията. Те посочват примери за несъстоятелност, споменати в техните експертни доклади и в свидетелските показания на А, при които продължителността на осребряване на портфейла от активи надхвърля взетия предвид от дружеството оценител максимален период за ликвидация от 7 години.

107 Следва да се отбележи, че член 4, параграф 3 от Делегиран регламент 2018/344 гласи следното:

„Оценителят взема предвид следното при определянето на дисконтирания размер на очакваните парични потоци при обичайно производство по несъстоятелност:

а) приложимото право в областта на несъстоятелността и практиката в съответната юрисдикция, които могат да повлияят върху фактори, като например очаквания период за продажба или процента на събиране на вземанията;

[...]

в) информацията относно последните случаи на несъстоятелност на подобни дружества, ако такива са налични и имат връзка със случая“.

108 В съображение 121 от обжалваното решение ЕСП отбелязва, че някои засегнати акционери и кредитори са се позовали на предходни случаи на несъстоятелност в Испания и в други съдилища. Той посочва, че в пояснителния документ дружеството оценител е отбелязало, че макар до известна степен да взема предвид производството по несъстоятелност на Banco de Madrid, последвалите съществени промени в националното право в областта на несъстоятелността (например измененията, които имат отражение върху продължителността на тези производства) не позволяват сравнение с предходни испански дела. Освен това той констатира, че дружеството оценител е проверило дали други случаи на ликвидация в Европа могат да дадат представа за хипотетичния сценарий за ликвидация. Поради липсата на хармонизация на различните европейски законодателства в областта на несъстоятелността обаче дружеството оценител е приело, че от това сравнение има само ограничена полза. Освен това макроикономическият контекст, операциите, дейностите и активите на субекта биха могли да се различават значително във всеки отделен случай и да окажат въздействие върху резултата от оценката в рамките на производство по несъстоятелност. ЕСП приема, че в съответствие с член 4, параграф 3, буква в) от Делегиран регламент 2018/344 дружеството оценител е взело предвид информацията относно последните случаи на несъстоятелност на подобни дружества и е изложило достатъчно мотиви относно връзката им със случая.

109 В това отношение следва да се отбележи, че примерите, посочени от жалбоподателите и цитирани в приложените към жалбата и към писмената реплика техни експертни доклади, не представляват релевантни основания за сравнение, що се отнася до преценката относно продължителността на сценария за ликвидация на Banco Popular.

110 Що се отнася до случаите на AFINSA Bienes Tangibles SA, Ploder Uicesa SA, Assignia Infraestructuras SA и Essentium Grupo SL, посочени в свидетелските показания на А и в приложения към жалбата експертен доклад, чиито производства по несъстоятелност са продължили повече от 18 месеца, достатъчно е да се констатира, подобно на ЕСП, че тези предприятия не са банкови институции и следователно не става въпрос за релевантни примери.

- 111 Що се отнася до случаите на Northern Rock, Bradford & Bingley, Dexia SA, Heta Asset Resolution AG, SNS Bank или Banco Espírito Santo, следва да се отбележи, че те не се отнасят до испански банки и че следователно производствата им по несъстоятелност се уреждат от национални разпоредби, различни от приложимите към положението на Banco Popular.
- 112 Освен това експертите на жалбоподателите посочват в приложения към жалбата свой доклад, че няма случаи на несъстоятелност на банки, сравними с Banco Popular в Испания, и че примерите на португалската банка Banco Espírito Santo и на нидерландската банка SNS Bank се основават на хипотетични доклади относно несъстоятелността. Следователно те не могат да служат като примери от практиката в областта на несъстоятелността в Испания.
- 113 Освен това ЕСП посочва, че случаите на Sociedad de Gestión de Activos procedentes de la Reestructuración Bancaria (SAREB), Heta Asset Resolution, Northern Rock, Bradford & Bingley и Dexia не са свързани с несъстоятелност, което жалбоподателите признават, както и експертите им в приложения към писмената реплика свой доклад.
- 114 В това отношение, що се отнася до SAREB, единственият посочен от жалбоподателите пример за испанска банка, последните не оспорват твърдението на ЕСП, че петнадесетгодишният срок, предвиден за целите на организираната продажба на активите, съответства на период на реструктуриране, установен в рамките на общ процес по реструктуриране на испанския банков сектор, а не на период за ликвидация.
- 115 Накрая, жалбоподателите не обясняват в каква степен положението на различните посочени от тях примери може да бъде сравнено с това на Banco Popular от гледна точка по-специално на структурата на портфейлите от активи или на макроикономическия контекст.
- 116 Що се отнася до случая на Banco de Madrid, жалбоподателите твърдят, че производството по несъстоятелност на тази банка, която е по-малка и с по-ниско ниво на сложност от Banco Popular, продължава повече от 6 години, като доказва, че десетгодишният сценарий би бил подходящ.
- 117 В това отношение дружеството оценител посочва в оценка 3, че е взело предвид случая на Banco de Madrid, който обаче представлява последният случай на открито производство по несъстоятелност на испанска банка, като същевременно констатира, че той се различава от случая на Banco Popular по отношение на системните последици. Дружеството оценител отбелязва също, че ликвидацията на Banco de Madrid предхожда някои важни правни изменения на Закон 22/2003, които биха се отразили на приложения към Banco Popular сценарий. То обаче посочва, че този прецедент е полезен с оглед на потвърждаването на отнемането на лиценза за банкова дейност и с оглед на оценяването на някои активи.
- 118 Всъщност, както дружеството оценител посочва също така в пояснителния документ, производството по несъстоятелност на Banco de Madrid предхожда изменението на Закон 22/2003, което евентуално е имало като последица ограничаването на производството по ликвидация до 18 месеца. Всъщност, както бе посочено в точка 87 по-горе, приемането на Закон 25/2015 има за цел да не се удължава неоснователно производството по ликвидация, като се предвиди възможност възнаградението на ликвидатора да се ограничи до 18 месеца.

- 119 Освен това към датата на приемане на обжалваното решение производството по ликвидация на Banco de Madrid, започнало през март 2015 г., вече е продължавало 5 години и следователно не е влизало в противоречие с хипотезата за сценарий за ликвидация от максимум 7 години. Накрая, жалбоподателите не обясняват по каква причина този пример доказва, че десетгодишен сценарий за ликвидация на Banco Popular би бил подходящ.
- 120 Следователно посочените от жалбоподателите примери не могат да докажат, че вземането предвид на максимална продължителност на сценария за ликвидация на Banco Popular от 7 години е явно погрешно.
- 121 Освен това следва също да се припомни, че видно от точки 66—70 по-горе фактът, че експертите на жалбоподателите са извършили собствена оценка на производството по ликвидация на Banco Popular, за да докажат, че събраните вземания биха били по-големи за период от 10 години, не може да лиши от правдоподобност преценките, направени в оценка 3.
- 122 Освен това твърдението на А, че „според [него] една разумна оценка на продължителността на производството по несъстоятелност би била десет или повече години, но най-малко седем години“, представлява само едно становище, което не се основава на конкретна преценка на положението на Banco Popular.
- 123 Следователно второто твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.
- 124 От анализа на първата част следва, че жалбоподателите не са изтъкнали доводи, които могат да лишат от правдоподобност преценките на дружеството оценител, че максималната продължителност на производството по ликвидация на Banco Popular следва да бъде 7 години, като се има предвид по-специално целта ликвидацията да се извърши в разумен срок, както и несигурността, породена при продължителен период за ликвидация. Така че те не са доказали, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като се е основал на тези преценки в обжалваното решение.
- 125 Следователно първата част трябва да се отхвърли.

б) По втората част, свързана с оценката на обслужваните кредити

- 126 Жалбоподателите изтъкват, че хипотезите, които дружеството оценител е възприело и на които ЕСП се е основал в обжалваното решение относно оценката на портфейла от обслужвани кредити на Banco Popular, са явно погрешни и са довели до оценяване на значително по-ниска стойност на този портфейл.
- 127 Тази част се разделя на четири твърдения за нарушения, свързани с извършения от дружеството оценител анализ, относно: първо — прекласифицирането на обслужваните кредити в необслужвани кредити, второ — хипотезите на предсрочно погасяване на обслужваните кредити, трето — новите случаи на неплащане по оставащите обслужвани кредити, и четвърто — дисконтовия процент при продажбата на неизплатената част от портфейла от обслужваните кредити.

1) По първото твърдение за нарушение, свързано с прекласифицирането на обслужваните кредити в необслужвани кредити

- 128 Жалбоподателите считат, че мотивите, които дружеството оценител е изложило, за да обоснове в оценка 3 прекласифицирането на 1,1 милиарда евро обслужвани кредити в необслужвани кредити, са явно погрешни.
- 129 На първо място, те твърдят, че използването на МСФО 9 [International Financial Reporting Standard (Международен стандарт за финансово отчитане)] и на Circular 4/2017 del Banco de España, a entidades de crédito, sobre normas de información financiera pública y reservada, y modelos de estados financieros (Циркулярно писмо 4/2017 на Централната банка на Испания до кредитните институции относно правилата за публична и запазена финансова информация и образците на финансови декларации) от 27 ноември 2017 г. (ВОЕ, бр. 296 от 6 декември 2017 г., стр. 119454) е неподходящо в контекста на несъстоятелност и че за да прекласифицира обслужваните кредити в необслужвани кредити, дружеството оценител е приложило МСФО 9 по прекалено рестриктивен начин. Използваните от дружеството оценител критерии не съответствали на това, което МСФО 9 определя като кредит, който трябва да бъде класифициран във фаза 3 и следователно да бъде „обезценен“ и да излезе от групата на обслужваните кредити.
- 130 В това отношение, що се отнася до прекласифицирането на обслужваните кредити в необслужвани кредити, в оценка 3 дружеството оценител е взело предвид клиентите, които в счетоводните книги на Banco Popular са класифицирани във фаза 2 съгласно МСФО 9, а именно клиентите с висок риск от неизпълнение на задължението за плащане, и след това е приложило обективни критерии, за да определи кои от договорите за кредити на тези клиенти могат да бъдат прекласифицирани в необслужвани кредити, по-специално в случай на несъстоятелност на банката. На следващо място, дружеството оценител приема, че кредитите, които вече са проблемни от повече от 30 дни и чиято дължима неизплатена сума е по-висока от размера на предоставените гаранции, трябва да бъдат прекласифицирани в необслужвани кредити, както и кредитите на клиенти, които вече имат необслужван договор за кредит, когато или предоставените гаранции са недостатъчни, или необслужваният договор е важен в рамките на цялостните отношения с банката.
- 131 От това следва, че дружеството оценител не е приело, че някои кредити трябва да бъдат класифицирани във фаза 3 съгласно критериите, предвидени в МСФО 9, и че не е прекласифицирало някои обслужвани кредити в необслужвани кредити в съответствие с посочения стандарт.
- 132 Освен това фактът, че дружеството оценител е посочило в оценка 3, че неговият метод е в съответствие с Циркулярно писмо 4/2017 на Централната банка на Испания, не означава, противно на твърдяното от жалбоподателите, че то го е приложило, за да прекласифицира обслужваните кредити в необслужвани кредити.
- 133 Следователно доводът на жалбоподателите трябва да се отхвърли, тъй като произтича от неправилно тълкуване на оценка 3.
- 134 На второ място, жалбоподателите твърдят, че за да обоснове затрудненията на даден кредитополучател да погаси своя кредит, в пояснителния документ дружеството оценител се е основало неправилно на замразяването на средствата му, като не е взело предвид, от

една страна, факта, че кредитополучателят би могъл да има сметки в други банки, и от друга страна, функционирането на испанската схема за гарантиране на депозитите. Позоваването най-общо на „на срещни искове“ било само предположение. Те твърдят, че тези твърдения са неясни и недоказани и не позволяват да се обоснове извършеното в оценка 3 съществено прекласифициране на обслужваните кредити в необслужвани кредити.

- 135 В пояснителния документ, в отговор на коментарите на засегнатите акционери и кредитори с цел получаване на разяснения относно извършеното в оценка 3 прекласифициране на някои обслужвани кредити в необслужвани кредити, дружеството оценител дава следните обяснения:

„Както е посочено в [оценка 3], несъстоятелността на Banco Popular би имала значителни последици, включително за кредитополучателите, и би могла да доведе до увеличение на равнището на просрочените плащания (например разплащателните сметки в Banco Popular на кредитополучателите биха могли да бъдат замразени и те не биха могли да получат достъп до своите средства, други биха могли да предявят насрещни искове за неизвършване или забавяне на предвидените погасителни вноски). Това увеличение ще се отрази основно върху частите от портфейла и/или върху кредитополучателите, които вече са в затруднено положение, като неговото въздействие ще се засили от трудностите за поддържане на проактивно отношение към управлението на тези кредити, като се има предвид, че в резултат на несъстоятелността операциите на Banco Popular и нейният персонал ще бъдат засегнати. Въз основа на опита [си] и експертното [си] становище [то счита], че по отношение на кредитополучателите, определени, че са на фаза 2 [съгласно МСФО 9] в предоставените данни, съществува висок риск от неизпълнение на задължението за плащане. Тази класификация в съчетание с други фактори (например свързаните обезпечения) определя оценката на увеличаването на риска от неизпълнение на задължението за плащане и на прекласифицирането. В това отношение положението е различно спрямо счетоводен анализ на предприятие, което продължава дейността си“.

- 136 Достатъчно е да се отбележи, че жалбоподателите само твърдят, че примерите, дадени от дружеството оценител, за действия, които в случай на ликвидация на Banco Popular могат да бъдат предприети от кредитополучателите, не обосновават мащаба на извършеното прекласифициране в оценка 3. Тези доводи трябва да се отхвърлят като неотнормими.
- 137 Всъщност обясненията, дадени в оценка 3 и в пояснителния документ относно прекласифицирането на обслужваните кредити в необслужвани кредити, не се основават на тези примери. Жалбоподателите, изглежда, пренебрегват факта, че извършеното прекласифициране в оценка 3, посочено в точка 130 по-горе, се отнася само до някои кредити на кредитополучатели, които вече са изложени на риск от неизпълнение на задължението за плащане. В това отношение те не изтъкват доводи, за да оспорят преценките на дружеството оценител относно последиците от внезапното прекратяване на дейността на банката, от една страна, за влошаването на положението на кредитополучателите, които вече са имали затруднения да погасяват кредитите си, когато Banco Popular е била действаща, и от друга страна, за увеличаването на риска от неизпълнение на задължението за плащане на кредити, които поради характеристиките си, като например ниското ниво на свързаните с тях обезпечения, вече разкриват риск от непогасяване преди ликвидацията.

138 От това следва, че жалбоподателите нямат основание да твърдят, че ЕСП е трябвало да приеме, че извършеното в оценка 3 прекласифициране на обслужваните кредити в необслужвани кредити е явно погрешно. Ето защо първото твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.

2) По второто твърдение за нарушение, свързано с хипотезите на предсрочно погасяване на обслужваните кредити

139 Жалбоподателите изтъкват, че направеният от дружеството оценител в оценка 3 извод относно намаляването на размера на портфейла от обслужвани кредити от 59,5 милиарда евро на 24,9 милиарда евро за 18 месеца се основава на нереалистични предположения за предсрочно погасяване. Те оспорват тези хипотези, що се отнася, от една страна, до обслужваните кредити на предприятията и от друга страна, до обслужваните ипотечни кредити.

140 В самото начало следва да се отбележи, че направеното от жалбоподателите сравнение между равнищата на предсрочно погасяване на испанския пазар през 2017 г. и възприетите от дружеството оценител хипотези не е релевантно. Всъщност, доколкото оценка 3 изхожда от хипотезата, че по отношение на Banco Popular ще започне ликвидация, равнищата на предсрочно погасяване за предприятията, които продължават дейността си, не са сравними.

i) По обслужваните кредити на предприятията

141 Жалбоподателите оспорват възприетата от дружеството оценител хипотеза, че 80,23 % от портфейла от обслужвани кредити на предприятията клиенти на Banco Popular ще бъдат предсрочно погасени в срок от една година след обявяване на несъстоятелността на Banco Popular. Тази хипотеза се основавала на нелогичното предположение, противоречащо на характеристиките на испанския пазар, според което професионалните клиенти, нуждаещи се от банка, която предоставя търговски банкови услуги, били задължени да рефинансират кредитите си от нова банка, която би могла да предлага тези услуги.

142 Първо, жалбоподателите изтъкват, че не съществува връзка между кредит и текуща сметка, че не е вярно, че дадено предприятие кредитополучател има отношение само с една банка за всичките си нужди, и че следва да се признае определен консерватизъм на кредитополучателите, когато се налага смяна на банката. Дружеството оценител признава това в пояснителния документ и се основава на общи изявления относно близките отношения на испанските банки с техните клиенти или относно стратегиите на конкурентните банки, без да определя колко предприятия клиенти на Banco Popular, които са получили кредити, се възползват от други банкови дейности, които би трябвало да прехвърлят към другата банка.

143 В оценка 3 дружеството оценител приема, че процентът на предсрочно погасяване може да бъде значително по-висок в случай на ликвидация, отколкото при банка, която продължава дейността си, като се има предвид, че разполагащите с капацитет клиенти биха могли да се прехвърлят към други финансови институции и да погасят дълга си към банката и че другите големи испански банки също биха могли активно да се опитат да привлекат най-добрите клиенти на банката в ликвидация. То приема, че тази хипотеза е още по-вярна за предприятията клиенти, които за управлението на ежедневните си дейности трябва да се основават на напълно оперативна банка, която е в състояние да предлага продукти и услуги,

като например механизми за отпускане на револвиращ кредит, други начини за усвояване на кредита, функциониране на търговски обект за продажба и редица други услуги, които Banco Popular не би могла да продължи да предлага, след като по отношение на нея е започната процедура по ликвидация.

- 144 Също така то посочва, че е предположило, че всички предприятия клиенти ще се прехвърлят към друга банка, с изключение на предприятията от списъка за наблюдение, които е малко вероятно да бъдат рефинансирани от друга банка, и дружествата за строително предприемачество, към които конкурентните банки не са проявявали голям интерес към датата на реструктурирането.
- 145 След коментарите на засегнатите акционери и кредитори, според които хипотезите на предсрочно погасяване на обслужваните кредити изглеждат твърде оптимистични, дружеството оценител посочва следното в пояснителния документ:

„Освен това установихме, че испанският икономически модел на банкиране на дребно се основава на установяването на близки отношения с клиентите. При този сценарий за ликвидация на Banco Popular голям брой предприятия клиенти биха водили търговски преговори с други доставчици на банкови услуги, по време на които алтернативната структура би била в изгодно положение, за да привлече обслужването на кредитите на предприятията клиенти, както и техните свързани със сключване на сделки дейности по банкиране. За да се избегне всяко двусмислие, не предполагаме наличието на оперативна свързаност между двата продукта. Въпреки това предполагаме, че търговските преговори, които биха последвали, ще покрият всички банкови нужди на клиента (независимо дали става въпрос за търговски сделки, или за кредити) и че другият доставчик би искал да обхване възможно най-голям брой нови дейности. Тези преговори могат да бъдат по-лесни, когато вече съществува банково отношение (клиенти на няколко банки). По-специално, според нас МПС и франчайзинговите предприятия от нисък ред на Banco Popular са имали стратегически интерес към други испански банки към онзи момент, така че една проактивна стратегия за привличане на клиентите на Banco Popular от един или няколко конкуренти би била вероятна последица от сценарий за ликвидация. В това отношение считаме, че изложените в [оценка 3] хипотези, с които се предвижда увеличаване на размера на предсрочното погасените кредити, са разумни“.

- 146 Освен това в отговор на коментарите на засегнатите акционери и кредитори, които подсказват, че инертността на кредитополучателя би намалила равнището на прехвърляне към други банки и че поведението на клиентите невинаги е рационално, дружеството оценител се е съгласило, че ако става въпрос за фактор при ситуация на непрекъснатост на дейността, положението е много различно, отколкото при сценарий за ликвидация. То припомня, че клиентите, които зависят от Banco Popular за банкови услуги, свързани със сключване на сделки, ще бъдат принудени да сменят банката, и дори да няма оперативна свързаност, вероятно същевременно биха прехвърлили към друга банка своите кредити, за да запазят равнищата на обслужване, както и по причини, свързани с административно удобство.
- 147 От това следва, че противно на твърдяното от жалбоподателите, фактът, че дружеството оценител е признало липсата на оперативна свързаност между кредит и разплащателна сметка, не поставя под въпрос преценката му, че предприятията клиенти трябва да се основават на банка, която може да им предложи пълна гама от продукти и услуги. Фактът,

че поради ликвидацията си Banco Popular вече не е в състояние да им предлага тези услуги, е фактор, който може да благоприятства прехвърлянето на тези клиенти към други банки и следователно предсрочното погасяване на техните кредити.

- 148 Освен това от оценка 3 не следва, че дружеството оценител изхожда от хипотезата, че дадено предприятие има отношение само с една банка за всичките си нужди. В този смисъл жалбоподателите не могат да твърдят, че то е признало, че хипотезата му е погрешна, когато в пояснителния документ в отговор на някои от коментарите е приело наличието на мултибанкови отношения. В това отношение дружеството оценител приема, че фактът, че клиент на Banco Popular има сметка в друга банка, би могъл да улесни изкупуването на неговите кредити от този друг доставчик, а следователно и предсрочното погасяване на обслужваните кредити.
- 149 Освен това, противно на твърдяното от жалбоподателите, дружеството оценител не е признало в пояснителния документ, че по отношение на смяна на банката в рамките на хипотеза за ликвидация на Banco Popular, кредитополучателите биха проявили определен консерватизъм.
- 150 Накрая, доколкото дружеството оценител е посочило ясно кои са категориите предприятия клиенти, които е изключило от хипотезата си, тъй като техните кредити не биха могли да бъдат прехвърлени, доводът, с който то е упрекувано, че не е определило колко получили кредити предприятия клиенти ползват други банкови дейности, не е релевантен.
- 151 Освен това жалбоподателите посочват в репликата, че дружеството оценител е поставило „близките банкови отношения“ като определящ фактор за предсрочното погасяване над всички останали съображения, включително разходите по заемите. Според тях професионалните клиенти, и по-специално МСП, отдавали предимство на разходите по заема пред естеството на банковите си отношения.
- 152 Достатъчно е да се констатира, че при този довод на жалбоподателите не се отчитат последиците от откриването на производство по ликвидация на Banco Popular не само по отношение на невъзможността ѝ да предоставя всички банкови услуги, но и по отношение на поведението на конкурентните банки. По-специално, в пояснителния документ дружеството оценител посочва, че част от предприятията клиенти на Banco Popular, и по-специално МСП, биха били от стратегически интерес за други испански банки, които биха могли да приложат стратегия за привличане на тези клиенти при хипотеза за ликвидация.
- 153 Следователно жалбоподателите не изтъкват никакъв довод, с който да може да се докаже, че наличието на близки отношения на испанските професионални клиенти с тяхната банка не представлява релевантно обстоятелство, което може да бъде взето предвид от дружеството оценител. Доводите на жалбоподателите не лишават от правдоподобност приетата от дружеството оценител хипотеза, че след ликвидацията на Banco Popular професионалните клиенти, които трябва да прехвърлят търговските си операции към друга банка, биха избрали да прехвърлят и кредитите си, за да поддържат отношение, обхващащо всички банкови услуги.
- 154 Второ, жалбоподателите изтъкват по същество липсата на мотиви, тъй като дружеството оценител не е посочило в числови данни съответните лихвени проценти и разходите за прекратяване, които е взело предвид.

155 В отговор на коментарите относно съответните лихвени проценти и разходите за прехвърляне дружеството оценител посочва в пояснителния документ, че при формулирането на своите хипотези за предсрочно погасяване е взело предвид желанието на клиента да се прехвърли към друга банка (например съответните лихвени проценти, прилагани между Banco Popular и други доставчици), потенциалните пречки (например разходите за прехвърляне) и доколко клиентът е привлекателен за други банки при разглеждането на рефинансиране на кредитите му (като се вземат предвид рисковият профил на кредитополучателя, кредитната история, сегментирането, финансовото положение и т.н.). То посочва, че е разгледало съответните лихвени проценти, като е сравнило лихвения процент, който трябва да се плати върху непогасените кредити (така както е посочен в предоставените данни), с лихвените проценти, прилагани за нови сходни сделки към датата на прекратяване, и разходите за прекратяване, включително разглеждането на извадка от договори, за да се установят разходите за прекратяване, предвидени за всеки стандартен договор, както и да се измери въздействието от прекратяването на този договор.

156 Налага се изводът, че тези мотиви са достатъчни, за да се установи, че в оценка 3 дружеството оценител действително е взело предвид лихвените проценти, прилагани от Banco Popular и другите банки, както и разходите за прехвърляне на кредити. Това обяснение е в съответствие с изискванията на член 6, буква б) от Делегиран регламент 2018/344, съгласно който в оценката трябва да се съдържа разяснение на използваните основни методологии и допускания и в каква степен оценката се определя от този избор. Дружеството оценител не е било длъжно да посочи в оценка 3 всички елементи и числови данни, на които се е основало.

157 От това следва, че жалбоподателите не са изтъкнали никакъв довод, който може да лиши от правдоподобност възприетата от дружеството оценител хипотеза, че 80,23 % от портфейла от обслужвани кредити на предприятията клиенти на Banco Popular ще бъдат предсрочно погасени.

ii) По обслужваните ипотечни кредити

158 Жалбоподателите твърдят, че възприетата от дружеството оценител хипотеза, че 33,55 % от портфейла от обслужваните ипотечни кредити на Banco Popular ще бъдат предсрочно погасени в срок от 18 месеца, се основава на неподкрепени с доказателства общи твърдения.

159 На първо място, жалбоподателите твърдят, че лихвените проценти по ипотечните кредити на испанския пазар са значително по-високи от прилаганите от дружеството оценител лихвени проценти от 1 % и 1,2 %, като се основават на своя експертен доклад, в който се прави препращане към данните от Статистическия бюлетин на Централната банка на Испания от юли 2018 г. и към данните на ЕЦБ, публикувани от Standard & Poor's. Те изтъкват, че клиентите, които плащат лихва в размер на 2 % или по-малко върху ипотечния си кредит, съответстваща на лихвения процент по тези кредити на испанския пазар през юни 2017 г., нямат никакъв интерес да сменят банката. В пояснителния документ дружеството не е оспорило тези данни, нито тяхната релевантност, но е въвело ирелевантно разграничение между лихвените проценти на испанския пазар през юни 2017 г. и лихвените проценти, които са били в сила през целия период на ипотеката.

- 160 Жалбоподателите оспорват използването на лихвени проценти, които са били в сила през целия период на ипотеката, тъй като клиентите не вземали решение да сключат ипотечен кредит въз основа на такъв лихвен процент, а единствено въз основа на първоначалния предлаган на пазара лихвен процент, където тенденцията е първоначалните лихвени проценти да са по-ниски от средния лихвен процент за целия срок на кредита.
- 161 Дружеството оценител приема в оценка 3, че клиентите, при които съотношението между размера на кредита и стойността на закупения с този кредит имот (наричано по-нататък „съотношението между размера на кредита и стойността на обезпечението“) е под 90 % и които не фигурират в списъка за наблюдение, или тези, при които оставащият срок до падежа на кредита е по-голям от 2 години, е по-вероятно да решат да се прехвърлят към друга банка. То приема, че клиентите със съотношение между размера на кредита и стойността на обезпечението под 80 % биха погасили предсрочно кредита си, ако плащат лихва от 1 % или повече, а клиентите със съотношение между размера на кредита и стойността на обезпечението между 80 % и 90 % биха погасили предсрочно кредита си, ако плащат лихва от 1,2 % или повече.
- 162 Следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателите, с които се оспорва вземането предвид на лихвените проценти в размер на 1 % и 1,2 %, вече са били изтъкнати от някои засегнати акционери и кредитори в рамките на процедурата на право на изслушване.
- 163 В това отношение в пояснителния документ дружеството оценител посочва, че данните от Статистическия бюлетин на Централната банка на Испания от юли 2018 г. и тези на ЕЦБ, публикувани от Standard & Poor's, на които се позовават засегнатите акционери и кредитори, са различни от използваните в оценка 3, доколкото отразяват само първоначалния лихвен процент на ипотеката.
- 164 Дружеството оценител обяснява, че лихвените проценти по ипотечните кредити, посочени в оценка 3, са изчислени чрез сравняване на (фиксираните и плаващите) лихвени проценти от портфейла на Banco Popular с тези, предлагани към 6 юни 2017 г. от основните доставчици на ипотечни кредити на испанския пазар. Освен това то посочва, че е взело предвид лихвените проценти, които са в сила за целия срок на ипотечния кредит (а не само за началния срок), като се има предвид, че ипотечните кредити в Испания обикновено имат различна лихва в началото на кредита в сравнение с останалата част от срока на действие на договора. Дружеството оценител отбелязва, че тези лихвени проценти са изчислени, като се използва средната стойност както на плаващите, така и на фиксираните лихвени проценти по ипотечните кредити на испанския пазар към онзи момент, и че тези усреднени стойности са умножени съответно по предложението за среден лихвен процент за новите договори за ипотечни кредити с променлив лихвен процент и с фиксиран лихвен процент.
- 165 От това следва, че жалбоподателите не могат да твърдят, че дружеството оценител не е оспорило релеванността на данните им от Статистическия бюлетин на Централната банка на Испания от юли 2018 г. и тези на ЕЦБ, публикувани от Standard & Poor's. То ясно е посочило, че доколкото тези данни не отразяват лихвения процент по ипотеката за целия срок на кредита, те не са били взети предвид при оценка 3.

- 166 Освен това твърдението на жалбоподателите, че клиентите вземали предвид единствено първоначалния лихвен процент по кредита, а не този, приложим през целия срок на ипотечния кредит, не почива на никакво конкретно доказателство. Както отбелязва ЕСП, това твърдение се опровергава и от довода на жалбоподателите, че клиентите се стремят да „получат по-нисък лихвен процент в дългосрочен план“.
- 167 Също така твърдението на жалбоподателите, че има тенденция първоначалните лихвени проценти да са по-ниски от средния лихвен процент за целия срок на кредита, не се основава на никакво доказателство.
- 168 От това следва, че доводите на жалбоподателите се състоят единствено в това да изложат собствените си хипотези, за да оспорят тези, използвани в оценка 3, и не могат да лишат от правдоподобност направената от дружеството оценител преценка. Освен това при тези доводи не се вземат предвид останалите елементи, като съотношението между размера на кредита и стойността на обезпечението и срока до падежа на кредита, които са били взети предвид от дружеството оценител, за да се установи кои от обслужваните ипотечни кредити биха били предсрочно погасени.
- 169 На второ място, жалбоподателите оспорват преценката на дружеството оценител, че разходите за предсрочно погасяване на даден ипотечен кредит не представляват релевантен фактор, и считат, че то неправилно е изключило разходите, свързани със сключването на нов ипотечен кредит.
- 170 В пояснителния документ дружеството оценител посочва, че при изготвянето на хипотезите за предсрочно погасяване е взело предвид всички фактори, които могат да окажат влияние върху процеса на прехвърляне на клиентите към друг субект, както от гледна точка на предлагането, като например кредитното качество на клиента или наличието на гаранции, така и от гледна точка на търсенето, а именно въздействието на разходите за отмяна на ипотечните кредити, сключени с Banco Popular, както и разходите, свързани със сключването на новите ипотечни кредити с другия доставчик.
- 171 То припомня преценката си, съдържаща се в оценка 3, че не съществува никаква пречка един клиент да прехвърли ипотечния си кредит към друг доставчик, въпреки факта, че при някои кредити се начисляват разходи за предсрочно погасяване. То приема, че клиентите, които имат депозити в Banco Popular, трябва да намерят друг доставчик за тези депозити, и че е вероятно тези доставчици да насърчат и опростят процеса на преместване на други техни продукти. Поради това то не счита, че тези разходи възпират клиентите да прехвърлят ипотечния си кредит. То също така приема, че ликвидаторът може да не е в състояние да поиска да бъдат начислени разходите за предсрочно погасяване, ако се приеме, че клиентите трябва да сменят доставчика си поради оперативните затруднения на Banco Popular вследствие на ликвидацията. Накрая, то оценява тези разходи на около 40 милиона евро за всички клиенти, напускащи Banco Popular, и следователно не е включило свързаните с тях приходи.
- 172 По този последен пункт в пояснителния документ дружеството оценител посочва също, че е разгледало извадка от сделките, за да разбере какви са договорените от Banco Popular стандартни разходи за отмяна, и че въз основа на това е стигнало до извода, че те са в пазарните граници.

- 173 От това следва, че жалбоподателите нямат основание да твърдят, че при преценката си на хипотезите за предсрочно погасяване на обслужваните ипотечни кредити дружеството оценител не е взело предвид разходите, свързани с прехвърлянето на тези кредити към друга банка.
- 174 Освен това жалбоподателите само твърдят, че обясненията на дружеството оценител относно това защо не е взело предвид разходите за предсрочно погасяване, са повърхностни и че то не е дало никакво обяснение относно изключването на разходите, свързани със сключването на нов кредит. Те считат, че обяснението, основано на мерките на конкурентните банки за стимулиране, е напълно спекулативно, че ликвидаторът няма да се откаже от събиране на разходите за предсрочно погасяване и че макар сумата от 40 милиона евро да не е значителна спрямо общото равнище, проверката трябва да се извърши на индивидуално равнище.
- 175 Достатъчно е да се констатира, че обясненията на дружеството оценител са имали за цел не да се установи, че разходите по прехвърлянето на обслужваните ипотечни кредити към друга банка не трябва да се вземат предвид, а че техният размер не е възпиращ. Доводите на жалбоподателите се основават единствено на твърдения, които не доказват, че взетите предвид от дружеството оценител хипотези са явно погрешни.
- 176 От това следва, че жалбоподателите не са изтъкнали никакъв довод, който може да лиши от правдоподобност възприетата от дружеството оценител хипотеза, че 33,55 % от портфейла от обслужвани ипотечни кредити на Banco Popular ще бъдат предсрочно погасени.
- 177 От анализа на второто твърдение за нарушение е видно, че жалбоподателите не са доказали, че ЕСП е допуснал явна грешка, като е приел в обжалваното решение, че в пояснителния документ дружеството оценител „е изложило подходящи доводи въз основа на своите хипотези за повишаване на равнището на предсрочно погасяване“ на обслужваните кредити. Следователно второто твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.

3) По третото твърдение за нарушение, свързано с новите случаи на неплащане по оставащите обслужвани кредити

- 178 Жалбоподателите посочват, че не оспорват методологията за изчисляване на сумите за събиране на вземанията, които се очакват от ликвидацията на оставащите обслужвани кредити, а именно оставащите кредити в портфейла след приспадането на тези, прекласифицирани в необслужвани кредити, и на тези, които са резултат от хипотезите за предсрочно погасяване, и че се съгласяват с факта, че някои от тези кредити биха се оказали необслужвани през срока си на действие. Те обаче изтъкват, че дружеството оценител не е изтъкнало никакво основание за съдържащата се в оценка 3 хипотеза, според която би имало „значително увеличение“ на новите случаи на неплащане в случай на несъстоятелност.
- 179 Жалбоподателите се позовават на извадка от съдържащата се в оценка 3 таблица, в която е отразено резюме на приложената от дружеството оценител стратегия за реализиране на активите на Banco Popular, според която „[п]ортфейлът от обслужваните ипотечни кредити ще бъде осребрен до края на периода на ликвидация, като се имат предвид неговата възвръщаемост, значителното увеличение на процента на предсрочно погасяване и на новите случаи на неплащане, последвани от окончателна продажба на оставащия портфейл“.

180 От това следва, че дружеството оценител е посочило значително увеличение на процента на предсрочно погасяване на обслужваните кредити, а не нови случаи на неплащане по оставащите обслужвани кредити.

181 При това положение е достатъчно да се отбележи, както прави ЕСП, че този довод на жалбоподателите почива на неправилно тълкуване на оценка 3.

182 Поради това третото твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.

4) По четвъртото твърдение за нарушение, свързано с дисконтовия процент при продажбата на неизплатената част от портфейла от обслужваните кредити

183 Жалбоподателите отбелязват, че в рамките на хипотетичния седемгодишен сценарий за ликвидация дружеството оценител е приложило дисконтов процент при продажбата на неизплатената част от портфейла от обслужваните кредити („остатък с по-ниско качество“), който е между 5,1 % при най-добрата хипотеза и 6,1 % при най-лошата хипотеза, без да обясни тази разлика от 1 %.

184 В оценка 3 дружеството оценител посочва, че използваният в края на периода на ликвидация при всеки сценарий дисконтов процент отразява нормите на възвръщаемост, изисквани на испанския пазар за всеки клас активи въз основа на прогнозния рисков профил към момента на ликвидацията, което налага извършването на корекции. Дружеството оценител посочва какви елементи е взело предвид, за да направи тези корекции. То обяснява, че различните дисконтови проценти, използвани в различните сценарии за ликвидация, отразяват промените в комбинацията от различните класове активи от портфейла и съответните им предполагаеми дисконтови проценти.

185 Достатъчно е обаче да се констатира, че тези обяснения, които не са оспорени от жалбоподателите, са достатъчни, за да обосноват вземането предвид на дисконтов процент при продажбата на неизплатената част от портфейла от обслужваните кредити при най-добрата и най-лошата хипотеза при всеки предвиден във времето алтернативен сценарий.

186 Освен това, що се отнася до направеното от жалбоподателите позоваване на техния експертен доклад, при който се разглежда хипотезата, че максималният дисконтов процент би бил 5 %, следва да се припомни, че от точки 66—70 по-горе следва, че сравнението с анализа, направен в експертния доклад на жалбоподателите, не е релевантно, за да се определи дали дружеството оценител е допуснало явни грешки в преценката при оценка 3.

187 От това следва, че четвъртото твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.

188 От анализа на втората част е видно, че жалбоподателите не са изтъкнали доводи, които могат да лишат от правдоподобност преценките на дружеството оценител относно оценката на портфейла от обслужвани кредити на Banco Popular. Така че те не са доказали, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като се е основал на тези преценки в обжалваното решение.

189 Следователно втората част трябва да се отхвърли.

в) По третата част, свързана с оценката на необслужваните кредити

- 190 Жалбоподателите твърдят, че оценяването на стойността при събиране на вземанията по необслужваните кредити в оценка 3 се основава на непоследователни и необосновани хипотези и че не е в съответствие с референтните данни, което е довело до определянето на по-ниски суми при това събиране на вземанията.
- 191 На първо място, жалбоподателите оспорват възприетата в оценка 3 хипотеза, че всички необслужвани кредити ще бъдат продадени в срок от 18 месеца след ликвидацията. Те твърдят, че портфейлът от обезпечени необслужвани кредити се състои главно от кредити, обезпечени с активи в недвижими имоти, и че следователно стойността му се определя от стойността на съответния базов актив в недвижими имоти. В оценка 3, като признавало, че основният критерий за оценяване на обезпечените необслужвани кредити е събирането на сумите от продажбата на иззетите активи, дружеството оценител използвало непоследователен подход, като приело за хипотеза оптимален период за продажба, който е различен за необслужваните кредити и за активите в недвижими имоти.
- 192 В оценка 3 дружеството оценител посочва, че предвижданата стратегия за ликвидация се състои в продажба на портфейла от необслужвани кредити във възможно най-кратък срок, за да се избегне ново влошаване на положението на банката, като се има предвид „търсенето“ на испанския пазар на тези активи, и че това съответства на опита, придобит в рамките на други банкови ликвидации. То приема, че необслужваните кредити вероятно ще бъдат продадени през декември 2018 г., тоест около 18 месеца след датата на реструктурирането, при трите алтернативни сценария — с продължителност 18 месеца, 3 години и 7 години.
- 193 След коментарите на засегнатите акционери и кредитори в рамките на процедурата на право на изслушване, като изтъква, че по-дълъг срок за продажба на необслужваните кредити би позволил да се получат по-високи приходи от продажбите, в пояснителния документ дружеството оценител посочва, че при изготвянето на оценка 3 е взело предвид хипотезата, при която Banco Popular запазва необслужваните кредити за по-дълъг период. То обаче твърди, че най-подходящият график за продажба на портфейла от необслужвани кредити остава този за период от 18 месеца.
- 194 В това отношение дружеството оценител приема, че при по-дълъг период от време не е сигурно, че ще бъдат събрани повече вземания, докато с по-голяма сигурност ще се направят разходи, свързани с поддържането на екипа по ликвидацията (предвид риска от напускане на ключов персонал, което би повишило потенциалната неефективност), както и други фактори, като нежеланието на неизправните кредитополучатели да започнат преговори с банка в несъстоятелност. Освен това дружеството оценител посочва, че по-дълъг срок би увеличил и макроикономическия риск, по-специално поради факта, че през втората половина на 2017 г. е съществувал активен пазар на необслужвани кредити, и счита, че е малко вероятно даден ликвидатор да иска да прави предположения относно условия, които продължават да са благоприятни през дълъг период от време (по-специално в контекста на потенциално значимо влошаване на макроикономическата ситуация, което би могло да настъпи вследствие на ликвидацията на Banco Popular). Поради това то стига до извода, че една продажба в относително кратък срок в крайна сметка е по-изгодна и няма да доведе до проблеми с капацитета на купувача, които биха се отразили на равнището на постигнатите резултати.

- 195 В обжалваното решение ЕСП споменава тези обяснения на дружеството оценител и изразява одобрението си за тях.
- 196 Освен това следва да се отбележи, че в пояснителния документ дружеството оценител обяснява, че що се отнася до методологията, възприета в оценка 3, е възприело динамичен сценарий, дефиниран като метод, при който се определят различни моменти на реализиране в хода на ликвидацията и след това се установява стойност на актива в зависимост по-специално от момента на реализация. Така то посочва, че за всеки от алтернативните времеви сценарии е разгледало оптималната стратегия и период за продажба, за да се постигне в максимална степен реализиране на различните класове активи в зависимост от техния базов характер и ликвидност.
- 197 Жалбоподателите обаче не изтъкват никакъв довод, който да може да постави под въпрос тази методология.
- 198 Така, макар 66,6 % от портфейла от необслужвани кредити на Banco Popular да са обезпечени с активи в недвижими имоти, тези кредити и активите в недвижими имоти не принадлежат към един и същ клас активи и продажбата им при ликвидация не е свързана с една и съща стратегия.
- 199 Фактът, че стойността на обезпечените необслужвани кредити се основава на стойността на обезпеченията за недвижими имоти, несъмнено представлява основният фактор за тяхната оценка. Това обаче е без значение, що се отнася до въпроса кой е най-подходящият срок за събиране в максимална степен на вземанията по тези кредити.
- 200 Следователно жалбоподателите не могат да твърдят, че е налице непоследователност, когато се взема предвид различен период за продажба на необслужваните кредити и на активите в недвижими имоти.
- 201 Жалбоподателите не изтъкват никакъв довод, който да може да постави под въпрос обясненията, дадени в посочения в точка 194 по-горе пояснителен документ, посочващи причините, поради които събиране в максимална степен на вземанията по тези кредити предполага те да бъдат прехвърлени бързо след началото на ликвидацията.
- 202 Всъщност жалбоподателите, за да изтъкнат, че по-дълъг период на продажба би позволил по-голяма събираемост на вземанията, само отбелязват твърдените различия в подхода на дружеството оценител между продажбата на портфейла от необслужвани кредити и продажбата на активите в недвижими имоти във връзка с макроикономическите рискове или посочват, че експертите им имат различно мнение относно разходите за обслужване на портфейла от необслужваните кредити и относно нежеланието на неизправните кредитополучатели да водят преговори. При все това нито сравнението с оценката на активите в недвижими имоти, нито сравнението с преценките, съдържащи се в техния експертен доклад, могат да докажат наличието на явна грешка в преценката, допусната от дружеството оценител във връзка с вземането предвид на период за продажба с продължителност 18 месеца.

- 203 На второ място, жалбоподателите твърдят, че оценяването на стойността при събиране на вземанията по необслужваните кредити не съответства на референтните данни. Те посочват, че възприетата в оценка 3 вътрешна норма на възвръщаемост (ВНВ) от 16 % е неоснователно висока, което е довело до намаляване на цената на портфейла от необслужвани кредити.
- 204 Те твърдят, че дружеството оценител е пренебрегнало действителните данни за пазара относно ВНВ, като се е основало на „по-ниското качество“ на процедурата по продажба и на невъзможността на ликвидатора да „предостави декларации и гаранции“. Тези твърдения предполагали, че ликвидацията ще бъде управлявана зле от ликвидатора в нарушение на изискванията на Закон 22/2003. Освен това проучвания на пазара, извършени от техните експерти, показвали, че липсата на декларации и гаранции има ограничено въздействие върху ВНВ.
- 205 В оценка 3 дружеството оценител посочва следното:
- „ВНВ: предположихме, че инвеститорите в затруднено положение, заинтересовани от този вид портфейл [от обезпечени необслужвани кредити], биха изисквали ВНВ между 16 % при най-добрата хипотеза и 20 % при най-лошата хипотеза, която е по-висока от наблюдаваната на пазара, поради факта, че при продажба на портфейл от необслужвани кредити в случай на ликвидация следва да се вземат предвид:
- по-ниското очаквано качество на процесите и на информацията, предоставени на потенциалните купувачи,
  - невъзможността на продавача (ликвидатора) да представи декларации и гаранции в договора за покупка и продажба“.
- 206 От една страна, достатъчно е да се отбележи, че дружеството оценител не твърди, че за липсата на информация отговорност носи ликвидаторът или че допуска каквато и да било грешка при управлението от страна на последния. От друга страна, жалбоподателите само възпроизвеждат мнение на своите експерти вследствие на заявени проучвания на пазара, които те били извършили, без да правят никакво уточнение относно естеството на тези проучвания или резултата от тях. Следователно тези доводи трябва да се отхвърлят.
- 207 Освен това, както отбелязва ЕСП, действителните данни за пазара не могат да служат като референтни данни в рамките на хипотетично производство по несъстоятелност и изискват корекции, за да се вземат предвид затрудненията, по-специално от административен характер, свързани с ликвидацията.
- 208 От това следва, че жалбоподателите не са доказали, че ЕСП и дружеството оценител са допуснали явна грешка в преценката, що се отнася до оценката на необслужваните кредити.
- 209 От анализа на третата част е видно, че жалбоподателите не са изтъкнали доводи, които могат да лишат от правдоподобност преценките на дружеството оценител относно оценката на портфейла от необслужвани кредити на Banco Popular. Така че те не са доказали, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като се е основал на тези преценки в обжалваното решение.
- 210 Следователно третата част трябва да се отхвърли.

з) По четвъртата част, свързана с оценката на активите в недвижими имоти

- 211 Жалбоподателите изтъкват, че извършената от дружеството оценител оценка на непряко притежаваните от Banco Popular активи в недвижими имоти се основава на непоследователни хипотези и че ЕСП е допуснал явни грешки в преценката, довели до оценяване на по-ниска стойност на подлежащите на събиране вземания, свързани с тези активи.
- 212 Те твърдят, че възприетата от дружеството оценител хипотеза, че непряко притежаваните от Banco Popular активи в недвижими имоти, а именно дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, ще бъдат продадени в съкратен срок от 18 месеца, независимо от предвидения сценарий за ликвидация, противоречи на оценката му относно пряко притежаваните от Banco Popular активи в недвижими имоти, чиято продажба е разсрочена през целия период на ликвидация, за да се постигне максимална събираемост на вземанията.
- 213 Те твърдят също, че дружеството оценител не е определило размера, а ЕСП не е предвидило вземанията, чието събиране може да се извърши при по-дълъг период за продажба, съответстващ на този, който се взема предвид за пряко притежаваните от Banco Popular активи в недвижими имоти. Като се позовават на своя експертен доклад, те оспорват мотивите, изтъкнати от дружеството оценител в пояснителния документ, за които то приема, че по-дълъг период за продажба на дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, не позволява да се постигне максимална събираемост на вземанията.
- 214 В обжалваното решение ЕСП отбелязва, че някои засегнати акционери и кредитори са изтъкнали в хода на процедурата на право на изслушване, че предложената от дружеството оценител стратегия за ликвидация на дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, е неподходяща и несъвместима с информацията, съдържаща се в оценка 3 относно пряко притежаваните от Banco Popular активи в недвижими имоти. Те твърдят, че ще бъдат постигнати максимални резултати благодарение на организираната продажба на активите през целия период на ликвидация и че 18-месечният период е бил ненужно ускорен, което е довело до оценяване на значително по-ниска стойност на събирането на вземанията.
- 215 ЕСП посочва, че както е обяснено в пояснителния документ, относно дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, дружеството оценител е приело, че продажбите на активите на дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, през първите 18 месеца от ликвидацията представляват оптималната стратегия за реализация. ЕСП отбелязва, че разглеждането на дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, като действащи предприятия, а не като обикновени собственици на недвижими имоти позволява тяхната реализация, след като бъдат продадени, да се извършва по-бързо и по-организирано, без да има трудности във връзка с цените на недвижимите имоти и без да се постигне насищане на капацитета на пазара. Той добавя, че макар дружеството оценител да е обмисляло други стратегии, включително Banco Popular да запази субектите и сама да определи стойността на активите или да разсрочи продажбите в рамките на по-дълъг период от време, тези стратегии биха довели до по-сложен процес и по-голяма капиталоемкост, както и до допълнителни разходи и рискове, които ликвидаторът не би имал желание да приеме, без да е сигурно, че ще постигне по-голяма събираемост на вземанията.

216 В това отношение в пояснителния документ дружеството оценител уточнява мотивите, поради които в оценка 3 не е възприело стратегия за продажба на дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, в рамките на по-дълъг период от време. Дружеството оценител посочва следното:

„[П]ри изготвянето [на оценка 3] бяха предвидени други стратегии, включително Banco Popular да запази субектите и самата тя да остойности активите в рамките на по-дълъг период от време или да разсрочи продажбите в рамките на по-дълъг период от време; става въпрос обаче за процес, който потенциално е с голяма капиталоемкост и е по-сложен за управление, по-специално предвид ликвидацията на Banco Popular. По-конкретно, докато се извърши продажба на активите, субектите биха могли да се нуждаят от финансиране, освен това в контекста на свързаните с Banco Popular проблеми и на потенциалното макроикономическо въздействие върху стойността на активите такава стратегия би изложила ликвидатора на допълнителен риск (включително от оперативна гледна точка), който според нас той не би имал желание да поеме. Също така, като се имат предвид допълнителните разходи и рискове, преценихме, че по-дълъг срок за продажбата на тези субекти би имал отрицателно въздействие върху сумата, която може да бъде получена, като се има предвид потенциалното въздействие на процеса на ликвидация на дружеството майка върху управлението на тези субекти. Освен това неизвършването на продажбата на дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, до края на графика за ликвидация би довело до по-високи разходи за ликвидация, както и до по-високи разходи за управление и поддръжка, а не непременно до по-голяма събираемост на вземанията“.

217 От това следва, че дружеството оценител е обяснило, че доколкото е предвидило продажбата на дъщерните дружества на Banco Popular, свързани с недвижими имоти, като предприятия, които продължават дейността си, а не като непряко притежавани активи в недвижими имоти, продажбата в рамките на период, по-дълъг от 18 месеца, не е позволявала максимална събираемост на вземанията.

218 В това отношение жалбоподателите твърдят, че изложената от дружеството оценител обосновка се прилага както за непряко притежаваните от Banco Popular активи в недвижими имоти, така и за тези, които тя пряко притежава. Те оспорват твърдението, че управлението на непряко притежаваните активи в недвижими имоти би довело до допълнителни разходи, доколкото според техните експерти ликвидаторът би се възползвал от експертния опит на дъщерните дружества, което би му помогнало да управлява риска, свързан с активите в недвижими имоти. Те посочват, че не са запознати с конкретните нужди от финансиране, посочени от дружеството оценител.

219 Следва да се отбележи, че тези доводи не са достатъчни, за да поставят под въпрос дадените от ЕСП и дружеството оценител обяснения, че продажбата в рамките на по-дълъг период от време на дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, като непряко притежавани активи в недвижими имоти би увеличила както разходите за дейността на тези дъщерни дружества, така и разходите по ликвидацията, както и рисковете, като се има предвид по-специално рискът от насищане на пазара на недвижими имоти, като това следователно не би позволило постигането на максимална събираемост на вземанията.

220 Освен това доводите на жалбоподателите не позволяват да се установи, че дружеството оценител е допуснало явна грешка в преценката, като е предвидило продажбата на дъщерните дружества на Banco Popular, свързани с недвижими имоти, да се извърши като действащи предприятия. Фактът, че според експертния им доклад е била възможна друга

стратегия, а именно продажба на тези дъщерни дружества като непряко притежавани активи в недвижими имоти, не е достатъчен, за да лиши от правдоподобност възприетата от дружеството оценител хипотеза.

- 221 В това отношение следва да се припомни, че както бе посочено в точки 196 и 197 по-горе, жалбоподателите не оспорват възприетата от дружеството оценител методология за оценяване, съгласно която то е разгледало оптималната стратегия и период за продажба, за да се постигне в максимална степен реализиране на различните класове активи в зависимост от техния базов характер и ликвидност.
- 222 В този смисъл жалбоподателите нямат основание да твърдят, че вземането предвид на различни периоди за продажба за два различни класа активи, а именно дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, като предприятия, които продължават дейността си, и пряко притежаваните от Banco Popular активи в недвижими имоти, представлява противоречие.
- 223 Освен това, доколкото дружеството оценител е обосновало причините, поради които продажбата на дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, като непряко притежавани активи в недвижими имоти не позволява да се получи по-голяма събираемост на вземанията, жалбоподателите неправилно го упрекуват, че не е определило размера на събраните вземания при такава хипотеза.
- 224 Накрая, следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателите, както и експертният доклад, на който те се основават, с които се цели да се установи, че дружеството оценител е трябвало да предвиди по-дълъг период за продажба, се основават на хипотезата за продажба на дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, като непряко притежавани от Banco Popular активи в недвижими имоти. Следователно тези доводи не могат да поставят под въпрос преценката на дружеството оценител относно продължителността на продажбата на дъщерните дружества, свързани с недвижими имоти, като предприятия, които продължават дейността си.
- 225 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателите не твърдят, че при хипотезата за продажба на дъщерните дружества на Banco Popular, свързани с недвижими имоти, като действащи предприятия е неправилно да се вземе предвид 18-месечен период за продажба.
- 226 От това следва, че жалбоподателите не са изтъкнали доводи, които могат да лишат от правдоподобност преценките на дружеството оценител относно оценяването на дъщерните дружества на Banco Popular, свързани с недвижими имоти. Така че те не са доказали, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като се е основал на тези преценки в обжалваното решение.
- 227 Следователно четвъртата част трябва да се отхвърли.

д) По петата част, свързана с оценката на правните рискове

- 228 Жалбоподателите посочват, че оценяването на правните рискове в оценка 3, което е извършено в много широк диапазон, от 1,8 милиарда евро при най-добрата хипотеза до 3,5 милиарда евро при най-лошата хипотеза, е резултат от грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценките и е довело до произволно надценяване на провизиите за правни рискове, както и до намаляване на размера на събраните вземания.

- 229 В оценка 3 дружеството оценител излага общия си подход по отношение на оценяването на правните рискове. То посочва, че е проверило финансовите отчети на Banco Popular и е разгледало заедно с вътрешния правен екип на банката дали оценките трябва да бъдат преразгледани, или може допълнително да бъдат подадени жалби в случай на ликвидация на банката. То обяснява, че е преизчислило съдържащите се във финансовите отчети правни рискове, като е използвало изготвените от него хипотези въз основа на предоставена от банката информация и при необходимост е взело предвид съществуващата съдебна практика. То отбелязва, че обявяването в несъстоятелност не е пречка страните да подадат нови жалби, и че всъщност опитът му в други ситуации показва, че потенциално значими и непредвидени до този момент допълнителни жалби могат да бъдат подадени при сценарий за ликвидация, тъй като клиентите, кредиторите или акционерите се опитват да увеличат максимално перспективите си за събиране на вземанията. То уточнява също, че както при всяко съдебно производство, не е възможно да се предвиди по какъв начин съдилищата ще разгледат подадените жалби, по-специално тези, които към онзи момент са били напълно хипотетични. При тези обстоятелства то приема, че неговият анализ може да представлява консервативна оценка на потенциалните правни рискове за целите на оценката.
- 230 Що се отнася до използваната методология и хипотези, дружеството оценител обяснява, че е предположило, че основните правни рискове са включени във финансовите отчети на Banco Popular, и че е разгледало формулираните от банката хипотези и е преизчислило потенциалния размер на сумата, която може да се изиска. То уточнява, че е включило в анализа си риска относно жалбите във връзка с увеличението на капитала при сценарий за ликвидация, въз основа на познанията си в сектора.
- 231 След това дружеството оценител обяснява метода, който е използвало, за да оцени всяка категория правни рискове, а именно клаузите за налагане на минимален лихвен процент по ипотечните кредити, задължително конвертируемите облигации, разходите по ипотечните кредити, увеличаването на капитала на Banco Popular през 2012 г. и през 2016 г. и гаранциите за строителство на недвижими имоти.
- 232 На първо място, жалбоподателите изтъкват, че подходът на дружеството оценител не е в съответствие с испанското право. Като се позовават на приложенияте към жалбата свидетелски показания на А, те твърдят, че в рамките на обичайното производство по несъстоятелност съгласно испанското право ликвидаторът по принцип не заделя провизии за висящите жалби или за потенциални жалби срещу субекта в ликвидация. Испанското право изключва възможността ликвидаторът да спекулира с резултата от неподадени жалби, за да не се нанесе вреда на съществуващите кредитори. Ликвидаторът би могъл по изключение да задели провизии за стойността на вече регистрирана висяща жалба, ако счете, че е много вероятно тя да бъде уважена, но в съответствие със задължението си за постигане на максимална събираемост на вземанията за съществуващите кредитори няма да оцени жалбите, които все още не са вписани в регистъра.
- 233 В това отношение е достатъчно да се констатира, че този довод на жалбоподателите се основава само на твърдения на свидетеля им А, който не споменава изрично нито една разпоредба от испанското законодателство.
- 234 Освен това, както отбелязва ЕСП, член 87, параграф 4 от Закон 22/2003 гласи следното:
- „Когато съдът по несъстоятелността прецени, че условието за анулиране или уважаването на евентуалното вземане е вероятно, той може по искане на някоя от страните да приеме

обезпечителни мерки за учредяване на резерви от масата на несъстоятелността, за учредяване на обезпечения за страните и за всякакви други мерки, които счита за подходящи във всеки отделен случай“.

- 235 От това следва, че противно на твърдяното от жалбоподателите, Закон 22/2003 не ограничава възможността ликвидаторът да вземе предвид жалбите само в изключителен случай, когато счита, че е „много вероятно“ те да бъдат уважени.
- 236 На второ място, жалбоподателите твърдят, че дружеството оценител е преизчислило сумата на провизиите за правни рискове, които вече са предвидени във финансовите отчети на Banco Popular, въз основа не на вече регистрираните жалби, а на опита си или на собствените си хипотези. Не ставало въпрос за достатъчно мотиви, за да се изключат финансовите отчети на Banco Popular. Макар дружеството оценител да посочило в оценка 2, че е необходимо правно становище, за да се прецени възможността жалбите да бъдат уважени, нищо не показвало в оценка 3, че то е получило такова становище.
- 237 Първо, следва да се отбележи, че подобно на ЕСП в обжалваното решение, дружеството оценител е посочило в оценка 3 и в пояснителния документ, че се е консултирало с правната служба на Banco Popular и е разгледало заедно с нея дали оценките, съдържащи се във финансовите отчети на банката, трябва да бъдат преразгледани, или ще бъдат подадени допълнителни жалби в случай на ликвидация.
- 238 Освен това от оценка 3 е видно, че дружеството оценител се е основало на приложимото испанско законодателство, за да извърши оценката. Жалбоподателите обаче не оспорват, че дружеството оценител притежава необходимата способност да извърши оценка 3 ефективно по смисъла на член 38, точка 1 от Делегиран регламент 2016/1075, което включва правните му компетенции.
- 239 Следователно жалбоподателите не могат да твърдят, че за извършването на оценка 3 е било необходимо допълнително правно становище.
- 240 Второ, що се отнася до факта, че оценките на дружеството оценител се отклоняват от равнището на провизиите, съдържащи се във финансовите отчети на Banco Popular, ЕСП отбелязва в обжалваното решение, че от пояснителния документ е видно, че приложените от Banco Popular счетоводни критерии за изчисляване на провизиите за правни рискове въз основа на непрекъснатост на дейността не се прилагат в рамките на производство по несъстоятелност.
- 241 В това отношение дружеството оценител обяснява в пояснителния документ, че счетоводните критерии, приложени от Banco Popular за изчисляване на провизиите за правни рискове извън производството по несъстоятелност, са различни от приложените за изчисляването, което трябва да се направи в рамките на сценарий за ликвидация, и че счетоводните критерии не се прилагат в случай на несъстоятелност. Освен това то посочва, че създаването на счетоводна провизия не води до конкретни права в йерархията на кредиторите в случай на ликвидация и не дава предимство на тези кредитори за събиране на каквато и да било сума под формата на вземане. То посочва, че вследствие на това равнищата на провизиите, изчислени от Banco Popular в нейните финансови отчети, вероятно биха били различни, тъй като в равнищата на провизиите на Banco Popular не е отразен сценарий за ликвидация.

- 242 Освен това дружеството оценител също посочва, че откриването на обичайно производство по несъстоятелност би могло да доведе до допълнително подаване на жалби от кредиторите, тъй като те ще искат преди края на ликвидацията да постигнат максимална събираемост на вземанията си.
- 243 От това следва, че дружеството оценител е мотивирало в достатъчна степен причината, поради която се е отклонило от финансовите отчети на Banco Popular и се е основало на собствените си преценки, за да оцени правните рискове в рамките на сценарий за ликвидация в оценка 3.
- 244 В писмената реплика жалбоподателите твърдят, че дружеството оценител не е подкрепило с доказателства твърдението си, че оценките на правните рискове са по-високи в случай на несъстоятелност, отколкото в случай на действащо предприятие. Според техните експерти би трябвало да се очаква оценката да бъде по-ниска в случай на несъстоятелност.
- 245 Достатъчно е да се отбележи, че освен посоченото в точка 242 по-горе обяснение, в оценка 3 дружеството оценител е посочило, че процедурите по ликвидация обикновено водят до значителни спорове и жалби, основани на трудни за предвиждане хипотези. Както е посочено в точка 229 по-горе, то обяснява, че съгласно опита му, при сценарий за ликвидация може да бъдат подадени потенциално значими и непредвидени до този момент допълнителни жалби с цел да се увеличат в максимална степен перспективите за събиране на вземанията.
- 246 Освен това в оценка 3 дружеството оценител представя конкретни обяснения относно риска от увеличаване на броя на жалбите за всяка категория правни рискове. Например, що се отнася до клаузите за налагане на минимален лихвен процент по ипотечните кредити, то е взело предвид влязлото в сила през 2018 г. ново законодателство в областта на защитата на потребителите.
- 247 От това следва, че дружеството оценител е мотивирало в достатъчна степен причината, поради която в оценка 3 е предвидило по-високи стойности на провизиите за правни рискове в сравнение с тези от финансовите отчети на Banco Popular.
- 248 На трето място, жалбоподателите оспорват оценките на провизиите за правни рискове относно увеличението на капитала на Banco Popular през 2012 г. и 2016 г.
- 249 В оценка 3 дружеството оценител припомня, че през ноември 2012 г. и май 2016 г. Banco Popular е извършила две увеличения на капитала, всяко от които в размер на 2,5 милиарда евро. То отбелязва, че делото Bankia представлява прецедент, що се отнася до начина, по който акционерите биха могли да разгледат евентуални грешки или пропуски в първоначалния проспект за набиране на капитал като основание за подаване на жалба, която, ако бъде уважена, би позволила на акционера да получи обезщетение за загуби и пропуснати ползи от банката. За да прецени потенциалните жалби, то обяснява, че по-специално е взело предвид, от една страна, изтеклото време, като е уточнило, че давностният срок за увеличаването на капитала от 2012 г. не е изтекъл, и от друга страна, профила на инвеститорите, като се е основало на публично достъпната налична информация и на предоставената от Banco Popular акционерна структура.

- 250 В обжалваното решение ЕСП отбелязва, че някои засегнати акционери и кредитори са направили коментари, според които предвид изтеклото време е много малко вероятно да бъдат подадени жалби във връзка с увеличаването на капитала от 2012 г. Той посочва, че в пояснителния документ дружеството оценител е приело, че макар потенциално да е по-малко вероятно подаването на жалби във връзка с увеличаването на капитала от 2016 г., възможността за такива жалби не може да бъде напълно изключена. По-специално, според дружеството оценител може да бъдат подадени жалби относно увеличаването на капитала на Banco Popular от 2012 г. във връзка с евентуални грешки или пропуски в първоначалния prospect за увеличаването на капитала и тази възможност не може да бъде изключена, понеже давностният срок все още не е изтекъл. ЕСП посочва, че вследствие на това дружеството оценител е стигнало до извода, че макар подаването на жалби във връзка с увеличаването на капитала от 2012 г. да е много малко вероятно предвид изтеклото време, то не може да бъде изключено.
- 251 Следва да се отбележи, че в пояснителния документ дружеството оценител уточнява, че е предположило, че тези жалби ще са нищожни, когато е изготвило най-добрата хипотеза относно оценката на провизиите за правни рискове.
- 252 Първо, що се отнася до правните рискове, свързани с увеличението на капитала от 2016 г., жалбоподателите посочват, че техните експерти са оценили, че справедливата, предпазлива и разумна провизия възлиза на 1,1 милиарда евро въз основа на оценката, направена от Ernst & Young за сметка на Bankia, и на оценката, направена от Banco Santander.
- 253 Достатъчно е да се констатира, че съгласно точки 67—70 по-горе този довод, с който жалбоподателите само препращат към изчислението, направено в експертния им доклад, не е релевантен, за да се установи наличието на явна грешка в преценката при оценка 3.
- 254 Второ, що се отнася до правните рискове, свързани с увеличаването на капитала от 2012 г., жалбоподателите считат, че както при най-добрата, така и при най-лошата хипотеза размерът на провизиите трябва да бъде нулев, тъй като предвид изтеклото време е много малко вероятно да бъдат подадени жалби, а според свидетелските показания на А ликвидаторът нямал право да заделя провизии за такива вземания.
- 255 В това отношение е достатъчно да се припомни, че видно от точки 234 и 235 по-горе ликвидаторът има възможност да вземе предвид евентуалните вземания, и че този довод вече е бил отхвърлен.
- 256 Жалбоподателите не изтъкват доводи, които могат да поставят под въпрос цитираните в точка 250 по-горе обяснения на дружеството оценител и одобрени от ЕСП, които биха могли да обосновават все още съществуваща възможност за подаване след ликвидацията на Banco Popular на жалби във връзка с увеличаването на капитала от 2012 г.
- 257 В това отношение посоченият от жалбоподателите факт, че дружеството оценител е признало в пояснителния документ, че възможността за подаване на жалби във връзка с увеличаването на капитала от 2012 г. е по-малко вероятна, отколкото във връзка с увеличаването на капитала от 2016 г., не е достатъчен, за да се постави под въпрос правдоподобността на възприетата от него хипотеза, че възможността за подаване на жалби във връзка с увеличаването на капитала от 2012 г. не може да бъде напълно изключена.

- 258 Освен това жалбоподателите не могат да твърдят, че размерът на провизията за правни рискове във връзка с увеличението на капитала от 2012 г., взет предвид в оценка 3 при най-лошата хипотеза, е съществен и явно погрешен, като сравняват общия размер на провизиите за правни рискове при най-добрата и най-лошата хипотеза, съдържащи се в оценка 3. Всъщност тази обща сума включва оценката на всички категории правни рискове, посочени в точка 231 по-горе.
- 259 Следователно жалбоподателите не са изтъкнали никакъв довод, който може да лиши от правдоподобност преценката на дружеството оценител, че размерът на провизиите за правни рискове във връзка с увеличаването на капитала от 2012 г. може да не е нулев при най-лошата хипотеза.
- 260 На четвърто място, за първи път в писмената реплика жалбоподателите посочват, че според финансовите отчети на Banco Santander от 2020 г. провизията относно клаузите за налагане на минимален лихвен процент, направена от Banco Popular в нейните финансови отчети, е правилна и че увеличаването на тази провизия от дружеството оценител не е обосновано.
- 261 Достатъчно е да се констатира, подобно на ЕСП, че този довод относно клаузите за налагане на минимален лихвен процент е изтъкнат за първи път на етапа на писмената реплика и че тъй като не представлява разгръщане на изложено в жалбата основание и жалбоподателите не изтъкват никакво правно или фактическо обстоятелство, установено в хода на производството, той е недопустим съгласно член 84, параграф 1 от Процедурния правилник. Във всички случаи този довод, основан на факти, настъпили след обжалваното решение, не може да постави под въпрос правдоподобността на хипотезите, възприети от дружеството оценител в оценка 3.
- 262 Освен това жалбоподателите искат от Общия съд да предприеме действия по събиране на доказателства, като се изиска от ЕСП да предостави възможност на Общия съд да провери преписката и да наложи подходящи гаранции, които да позволят на техния представител да я разгледа.
- 263 В това отношение обаче е важно да се припомни, че за да може Общият съд да прецени полезността на процесуално-организационните действия, страната, която прави това искане, трябва да конкретизира исканите документи и да представи на Общия съд поне минимални доказателства, установяващи полезността на тези документи за нуждите на производството (вж. решения от 28 юли 2011 г., *Diputación Foral de Vizcaya и др./Комисия, С-474/09 Р—С-476/09 Р*, непубликувано, *EU:C:2011:522*, т. 92 и цитираната съдебна практика, и от 20 март 2019 г., *Hércules Club de Fútbol/Комисия, Т-766/16, EU:T:2019:173*, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 264 Достатъчно е да се отбележи, че жалбоподателите не уточняват каква информация искат да бъде представена, нито каква би била ползата от нея. Следва да се приеме, че искането на жалбоподателите не е достатъчно точно и следователно не следва да бъде уважено.
- 265 От това следва, че жалбоподателите не са изтъкнали доводи, които могат да лишат от правдоподобност преценките на дружеството оценител относно оценяването на правните рискове. Така че те не са доказали, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като се е основал на тези преценки в обжалваното решение.
- 266 Следователно петата част трябва да се отхвърли.

- 267 На последно място в първото основание жалбоподателите изтъкват нарушение на правото им на собственост. Те твърдят, че от изложените от тях в петте части на това основание доводи е видно, че изводът в обжалваното решение, че не им се дължи никакво обезщетение, не е равнозначен на справедливо обезщетение. Според представените от тях доказателства те биха получили при обичайно производство по несъстоятелност пълно възстановяване на вземанията си или поне една съществена част от размера на задълженията.
- 268 Тъй като петте части на първото основание са отхвърлени, достатъчно е да се констатира, че жалбоподателите не са доказали, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като е решил да не им предостави обезщетение. Следователно те нямат основание да твърдят, че това решение нарушава правото им на собственост.
- 269 От това следва, че първото основание трябва да бъде отхвърлено.

3. По второто основание: ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като е определил дружеството оценител за независим оценител

- 270 Жалбоподателите изтъкват, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката или грешка при прилагане на правото, като е определил дружеството оценител да извърши оценка З в нарушение на член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014. Първо, те твърдят, че ЕСП не е разгледал независимостта на дружеството оценител. Второ, те считат, че при всички положения дружеството оценител не е независим оценител по смисъла на член 38 от Делегиран регламент 2016/1075.

а) По първата част: ЕСП не е разгледал независимостта на дружеството оценител

- 271 Жалбоподателите твърдят, че в нарушение на член 41 от Делегиран регламент 2016/1075 ЕСП е делегирал на дружеството оценител задължението само да провери дали последното е независимо. ЕСП не е представил подробна информация за проверките за вътрешен конфликт, които е поискал от дружеството оценител, нито за достатъчните гаранции, които дружеството оценител е приложило, нито за професионалните стандарти, които то е следвало, нито пък за упражнявания от него надзор, за да се увери, че няма никакъв действителен или потенциален интерес, който би могъл да повлияе или за който би могло основателно да се очаква, че може да повлияе на преценката на дружеството оценител в рамките на процедурата.
- 272 Съгласно член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014 ЕСП гарантира, че оценката се извършва от независимо лице, съгласно параграф 1 от този член, а именно от лице, което е независимо от публични органи, включително ЕСП и националния орган за реструктуриране, и от съответния субект.
- 273 В хода на процедурата за възлагане на обществена поръчка, довела до сключването с дружеството оценител на конкретен договор, посочен в точка 4 по-горе, на 18 май 2017 г. то е представило на ЕСП декларация за липса на конфликт на интереси с Vanco Popular. На 22 май 2017 г. дружеството оценител е представило декларация за липса на конфликт на интереси, съдържаща се в неговото „предложение за предоставяне на консултантски и

помощни услуги във връзка с икономическата и финансовата оценка в рамките на обособена позиция 2 (SRB/OP/1/2015)“, в която посочва услугите, които е предоставяло на Banco Popular.

- 274 На 23 май 2017 г., към датата на определянето си за оценител, то е представило и декларация относно независимостта си в съответствие с Делегиран регламент 2016/1075, в която по-специално е посочило, че е запознато с правните изисквания и че са предприети целесъобразните мерки, когато такива са били необходими, за да се гарантира, че нито дружеството оценител, нито някой от членовете на предложения екип за изпълнението на конкретния договор имат съществен интерес, така както той е определен в член 41 от Делегиран регламент 2016/1075. То се е ангажирало да предприеме всички необходими мерки, за да гарантира, че всяко бъдещо предоставяне на услуги на други страни няма да засегне неблагоприятно неговата независимост. Дружеството оценител е отбелязало, че всяко добавяне на нови членове към неговия екип ще се извършва при спазване на изискванията за независимост и след одобрение от страна на ЕСП.
- 275 След като на 21 септември 2017 г. и на 11 април 2019 г. е определено за оценител, дружеството оценител е представило допълнителни декларации относно независимостта си след добавянето на нови членове в екипа, работещ по оценка 3.
- 276 Освен това на 18 декември 2019 г. по искане на ЕСП вследствие на коментарите на засегнатите акционери и кредитори в рамките на процедурата на право на изслушване дружеството оценител представя нова декларация за липса на конфликт на интереси. То потвърждава, че на 15 ноември 2019 г., с оглед на своите системи и проверки, то е независимо и е било независимо за целите на оценка 3 и че не е имало информация за наличието на конфликти на интереси с други извършвани от него дейности, нито за наличието на индивидуални конфликти на интереси. То по-специално посочва услугите, които е предоставило на Banco Santander, и уточнява, че няма връзка между тези услуги и предоставените на ЕСП услуги за изготвянето на оценка 3 или на пояснителния документ. То е добавило, че не е предоставяло услуги, свързани с оценяването или финансовото отчитане на активите и пасивите, предмет на оценка 3.
- 277 В обжалваното решение ЕСП приема, че дружеството оценител е независимо в съответствие с изискванията на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 и на глава IV от Делегиран регламент 2016/1075. Той отбелязва, че дружеството оценител е било избрано в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка, в резултат на която ЕСП е приел, че то притежава необходимите квалификации, опит, способност, познания и ресурси за извършването на оценка 3, без да зависи неоправдано от съдействието на някой от съответните публични органи или на Banco Popular, съгласно изискванията на член 38, точка 1 и на член 39 от Делегиран регламент 2016/1075. ЕСП е приел, че предвид естеството, размера и сложността на оценката, която ще бъде извършена, дружеството оценител притежава подходящи човешки и технически ресурси, за да извърши оценка 3, съгласно член 39, параграф 2 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 278 Освен това ЕСП приема, че дружеството оценител е правен субект, който е независим от публичните органи и от Banco Popular, и в това отношение е напълно независим от ЕСП, както и че не е бил ангажиран за извършване на годишните счетоводни отчети на Banco Popular.

- 279 Накрая, ЕСП отбелязва, че що се отнася до липсата на настоящи или потенциални съществени съвпадащи или противоречащи интереси по смисъла на член 41 от Делегиран регламент 2016/1075, дружеството оценител е извършило вътрешна проверка с оглед на приложимите професионални стандарти. Предвид резултата от тази проверка дружеството оценител е приело, че няма конфликт на интереси с оглед на определянето му като независим оценител. В това отношение ЕСП посочва различните декларации за липса на конфликт на интереси, представени от дружеството оценител по време на процедурата за възлагане на обществена поръчка и след определянето му, с които се цели да се гарантират неговата независимост и тази на членовете на екипите му, по-специално тези, на които е възложено извършването на оценка 3.
- 280 Предвид предоставените от дружеството оценител декларации и уверения ЕСП приема, че последното предоставя достатъчно гаранции, за да се избегне всякакъв съществен действителен или потенциален интерес, който да съвпада със или да противоречи на интереса на съответните публични органи или на Banco Popular. ЕСП стига до заключението, че дружеството оценител е независимо в съответствие с изискванията на член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014 и на членове 39—41 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 281 Освен това в раздел 6.2.1 от обжалваното решение, озаглавен „Коментари относно независимостта на дружеството оценител“, ЕСП отговаря конкретно на коментарите на засегнатите акционери и кредитори относно липсата на независимост на дружеството оценител по отношение на него, по отношение на Banco Santander и на Banco Popular, както и относно факта, че то е извършило оценка 2. В този раздел от обжалваното решение са изложени подробните съображения на ЕСП, в които се обяснява, че към момента на определянето си и по време на извършването на оценка 3 дружеството оценител не е имало съществен действителен или потенциален съвпадащ или противоречащ конфликт на интереси по смисъла на член 41 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 282 Така от обжалваното решение е видно, че ЕСП е разгледал посочените в точки 273—276 по-горе различни декларации за липса на конфликт на интереси, които по-специално съдържат описание на услугите, които дружеството оценител е предоставило на Banco Popular и на Banco Santander. Освен това от декларацията за липса на конфликт на интереси от 18 декември 2019 г. е видно, че тя е изготвена от дружеството оценител по искане на ЕСП вследствие на някои коментари на засегнатите акционери и кредитори, за да се предостави допълнителна информация относно наличието на евентуален конфликт на интереси с оглед на предоставяните на Banco Santander услуги.
- 283 Следва да се отбележи, че в хода на цялата процедура за реструктуриране на Banco Popular ЕСП е следил, както е бил длъжен да направи, дали дружеството оценител спазва изискванията за независимост, и по-специално тези относно липсата на конфликт на интереси, предвидени в член 41 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 284 Освен това, противно на твърденията на жалбоподателите, в обжалваното решение се съдържа достатъчно информация, за да се установи съгласно какви изисквания и ред и условия ЕСП е проверил независимостта на оценителя.

- 285 В това отношение жалбоподателите искат от Общия съд да предприеме действия по събиране на доказателства, така че ЕСП или дружеството оценител да предоставят информация, от която да се придобие представа за отношенията на дружеството оценител с Banco Popular и Banco Santander.
- 286 Достатъчно е да се припомни, че що се отнася до исканията за процесуално-организационни действия или за събиране на доказателства, отправени от страна по даден спор, Общият съд самостоятелно преценява евентуалната необходимост от допълване на данните, с които той разполага по висящите пред него дела (вж. решения от 4 март 2021 г., *Liaño Reig*/ЕСП, C-947/19 P, EU:C:2021:172, т. 98 и цитираната съдебна практика, и от 1 юни 2022 г., *Algebris (UK) и Anchorage Capital Group*/Комисия, T-570/17, EU:T:2022:314, т. 435 и цитираната съдебна практика).
- 287 Доколкото обаче ЕСП е представил като приложение към писмената защита посочените в точки 273—276 по-горе декларации на дружеството оценител, в които последното описва услугите, предоставени от него на Banco Popular и на Banco Santander, поисканото от жалбоподателите действие по събиране на доказателства не е необходимо.
- 288 Следователно първата част трябва да се отхвърли.

б) По втората част: дружеството оценител не е независимо по смисъла на член 38 от Делегиран регламент 2016/1075

- 289 Жалбоподателите твърдят, че предвид въпросите, посочени в член 41, параграф 4, букви а) и в) от Делегиран регламент 2016/1075, дружеството оценител не отговаря на условията, за да се приеме, че няма съществен действителен или потенциален интерес, който да съвпада със или да противоречи на интереса на съответните публични органи или на съответния субект, по три причини, свързани с отношенията на дружеството оценител с Banco Popular, с услугите, предоставени на Banco Santander, и с факта, че то е извършило оценка 2.
- 290 В това отношение следва да се отбележи, че правилата за независимост на оценителите са уточнени в глава IV от Делегиран регламент 2016/1075, чийто член 38 гласи:

„За оценител може да бъде назначено физическо или юридическо лице. Оценителят се приема за независим от съответния публичен орган и съответния субект, ако са изпълнени всички долупосочени условия:

- 1) оценителят притежава необходимите квалификации, опит, способност, познания и ресурси и може да извърши оценката ефективно, без, в съответствие с член 39, да разчита прекомерно на съответен публичен орган или на съответния субект;
- 2) в съответствие с член 40 оценителят е правно независим от съответните публични органи и съответния субект;
- 3) оценителят няма съществен съвпадащ или противоречащ интерес по смисъла на член 41“.

291 Член 41 от Делегиран регламент 2016/1075 относно съществените съвпадащи или противоречащи интереси гласи:

„1. Независимият оценител няма съществен действителен или потенциален интерес, който да съвпада или да противоречи на интереса на съответните публични органи или на съответния субект.

2. За целите на параграф 1 даден действителен или потенциален интерес се приема за съществен, когато назначаващият орган или друг оправомощен за това орган в съответната държава членка прецени, че той би могъл — или може основателно да се очаква, че може — да повлияе на преценката на независимия оценител при извършването на оценката.

3. За целите на параграф 1 е от значение съвпадащият или противоречащ интерес, който имат поне следните страни:

- а) висшият ръководен състав и членовете на управителния орган на съответния субект;
- б) физическите или юридическите лица, които контролират съответния субект или имат квалифицирано дялово участие в него;
- в) кредиторите, които назначаващият орган или друг оправомощен за това орган в съответната държава членка е определил за значителни, въз основа на информацията, с която тези органи разполагат;
- г) всеки субект от групата.

4. За целите на параграф 1 са от значение поне следните въпроси:

- а) предоставянето от независимия оценител на услуги, включително в миналото, на съответния субект и на лицата, посочени в параграф 3, и по-специално връзката между тези услуги и елементите с отношение към оценката;
- б) личните и финансовите взаимоотношения между независимия оценител, от една страна, и съответния субект и лицата, посочени в параграф 3, от друга;
- в) инвестициите или другите съществени финансови интереси на независимия оценител;
- г) при юридическите лица — всяко структурно обособяване или други договорености, чието въвеждане се налага, за да се противодейства на евентуална заплахата за независимостта — проверка на собствената дейност, личен интерес, застъпничество, близки отношения, попечителство или принуда, в т.ч. договорености за разграничаване на служителите, които може да бъдат включени в оценяването, от другите служители.

[...]“.

292 В самото начало следва да се уточни, че жалбоподателите не оспорват, че дружеството оценител отговаря на предвидените в член 38, точки 1 и 2 от Делегиран регламент 2016/1075 условия, а именно че притежава необходимите квалификации, опит, способност, познания и ресурси, за да извърши оценка 3 ефективно, и че е правно независимо от съответните публични органи и от Banco Popular.

293 Също така те не твърдят, че дружеството оценител има съществен действителен или потенциален интерес, който да съвпада със или да противоречи на интереса на съответния публичен орган, а именно ЕСП.

1) По първото твърдение за нарушение, свързано с връзките между дружеството оценител и Banco Popular

294 Жалбоподателите твърдят, че дружеството оценител не е независимо от Banco Popular, тъй като изглежда, че между 2012 г. и 2016 г. ѝ е предоставяло услуги, включително такива, които са от значение за оценка 3. В нарушение на член 41, параграф 4 от Делегиран регламент 2016/1075 ЕСП не е взел предвид наличието на значителни конфликти на интереси между дружеството оценител и Banco Popular.

295 Първо, жалбоподателите твърдят, че през 2012 г. дружеството оценител е било одитор на Banco Popular.

296 В това отношение, от една страна, е достатъчно да се констатира, че от посочената от ЕСП информация от уебсайта на Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, Държавна комисия за регулиране на пазара на ценни книжа, Испания) ясно следва, че между 1991 г. и 2017 г. дружеството оценител не е било одитор на Banco Popular.

297 От друга страна, доводът на жалбоподателите се основава на неправилно тълкуване на документа на Централната банка на Испания от 28 септември 2012 г., озаглавен „Proceso de recapitalización y reestructuración bancaria“ („Процес на рекапитализация и реструктуриране на банките“), който те представят като приложение към жалбата.

298 Всъщност в таблицата, съставена въз основа на този документ, не се посочва, че дружеството оценител е било одитор на Banco Popular през 2012 г., което жалбоподателите признават в съдебното заседание. От този документ е видно, че Централната банка на Испания е възложила на дружеството оценител да извърши дейности, свързани със счетоводния преглед на кредитния портфейл и активите, иззети или получени като плащания на дългове на Banco Popular и на три други банки, в рамките на извършено през 2012 г. независимо оценяване на испанския банков сектор.

299 Освен това следва да се отбележи, че в декларацията си за липса на конфликт на интереси от 22 май 2017 г., посочена в точка 273 по-горе, дружеството оценител уточнява, че не е било одитор на Banco Popular.

300 От това следва, че противно на твърдяното от жалбоподателите, дружеството оценител не е предоставяло одитни услуги на Banco Popular.

301 Второ, жалбоподателите твърдят, че през 2015 г. дружеството оценител е консултирало Banco Popular относно продажбата на Popular Banca Privada, SA (наричана по-нататък „Banca Privada“). Те се позовават на откъс от документа за регистрация на Banco Popular от 2015 г., съгласно който „[п]рез ноември 2015 г. [Banco] Popular е възложила [на дружеството оценител] да продаде 40 % от дъщерното ѝ дружество Banca Privada“, и според който „към датата на този документ не е имало никаква продажба и е било възможно първоначалният процент да бъде различен“.

- 302 В това отношение следва да се отбележи, че в декларацията си за липса на конфликт на интереси, посочена в точка 273 по-горе, дружеството оценител посочва, че е оказало подкрепа на Banco Popular по отношение на оценяването и сделките, но че тези услуги не представляват конфликт на интереси, доколкото се отнасят или до подпомагане при продажбата на активи или предприятия, които вече не са част от банката, или до подпомагане на операции по покупка и продажба при несъществени сделки, които не са извършени или нямат материална стойност.
- 303 Достатъчно е да се констатира, че видно от оценка 3, към датата на реструктурирането Banca Privada представлява притежавано от Banco Popular нейно дъщерно дружество и че посочената от жалбоподателите сделка не е извършена през 2015 г.
- 304 Трето, жалбоподателите отбелязват, че съгласно статия в пресата Banco Popular е наела дружеството оценител през 2016 г., за да я консултира по прилагането на нови регулаторни стандарти, а именно Циркулярно писмо 4/2017 на Централната банка на Испания и МСФО 9, чието използване в оценка 3 те оспорват. Такива услуги били предвидени в съображение 40 и в член 41, параграф 4 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 305 Жалбоподателите се позовават на статия от El Mundo от 13 февруари 2018 г., озаглавена „[Дружеството оценител] предоставя съвети през 2016 г. на Angel Ron относно счетоводната политика на Banco Popular“ („[Дружеството оценител] advised Angel Ron in 2016 on Banco Popular’s accounting policy“), от която е видно, че дружеството оценител е било наето през 2016 г. от Banco Popular за предоставяне на технически съвети относно последиците от влизането в сила на МСФО 9 за новите подзаконови разпоредби, приложими от 1 януари 2018 г.
- 306 Следва да се отбележи, че от същата статия е видно, че дружеството оценител е посочило, че в нито един момент не е работило по какъвто и да е аспект от регистрираните от Banco Popular провизии и че става въпрос за съвети относно начина, по който банката трябва да се адаптира към нова правна уредба, която влиза в сила на 1 януари 2018 г.
- 307 Жалбоподателите не представят никакво доказателство, което да може да постави под въпрос тези твърдения на дружеството оценител относно естеството на услугите, предоставяни на Banco Popular в рамките на прилагането на МСФО 9.
- 308 Следователно жалбоподателите не са доказали, че предоставяните от дружеството оценител на Banco Popular услуги, както в рамките на проекта за продажба на Banca Privada, така и в рамките на прилагането на МСФО 9, имат връзка с елементите с отношение към оценка 3 по смисъла на член 41, параграф 4, буква а) от Делегиран регламент 2016/1075. Жалбоподателите не обясняват доколко тези услуги, които дружеството оценител е предоставяло в миналото на Banco Popular, биха могли да повлияят на преценката на оценителя при изготвянето на оценка 3 и следователно да докажат наличието на съществен действителен или потенциален интерес, който да съвпада със или противоречи на интереса на Banco Popular по смисъла на член 41, параграф 2 от същия делегиран регламент.
- 309 От това следва, че първото твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.

2) По второто твърдение за нарушение, свързано с връзките между дружеството оценител и Banco Santander

- 310 Жалбоподателите изтъкват, че дружеството оценител е предоставяло счетоводни услуги на Banco Santander от 2002 г. до 2016 г. и е било основният одитор на групата Santander през 2015 г. Те твърдят, че противно на посоченото от ЕСП в обжалваното решение, фактът, че дружеството оценител би могло да бъде независимо към 23 май 2017 г., датата, на която ЕСП му е възложил задачата като оценител, не е от значение за целите на оценка 3. Макар ЕСП да не е можел да предвиди участието на Banco Santander в процедурата за реструктуриране през май 2017 г., той е трябвало да вземе предвид този фактор през юни 2017 г., когато е възложил на дружеството оценител да извърши оценка 3. ЕСП е трябвало да вземе предвид и услугите, предоставени от дружеството оценител на Banco Santander след реструктурирането на Banco Popular, при интегрирането на последната в групата Santander.
- 311 Те считат, че предоставяните от дружеството оценител на Banco Santander услуги са релевантни с оглед на член 41, параграф 4, буква а) от Делегиран регламент 2016/1075, отнасящ се до предоставянето на предварителни услуги на субект, който притежава субекта, предмет на реструктурирането.
- 312 В това отношение следва да се отбележи, че в хода на процедурата на право на изслушване някои засегнати акционери и кредитори са представили коментари относно независимостта на дружеството оценител, която била неблагоприятно засегната от факта, че в миналото, преди приемането на схемата за реструктуриране, посоченото дружество е предоставяло одитни услуги на Banco Santander.
- 313 Първо, в отговор на тези коментари ЕСП приема в обжалваното решение, че одитните услуги, които дружеството оценител е предоставяло на Banco Santander, не трябва да се вземат предвид при преценката на независимостта, която той е извършил към момента на ангажирането на 23 май 2017 г. на посоченото дружество, доколкото тази преценка е била извършена по отношение на Banco Popular. ЕСП посочва, че към тази дата не е била извършена преценка на независимостта на дружеството оценител по отношение на потенциалните купувачи, тъй като от една страна, тя не е предвидена в правната уредба и от друга страна, процедурата по оценяване е различна от процедурата по продажба, в рамките на която се определя купувачът. По-конкретно, преди приемането на схемата за реструктуриране дружеството оценител не е разполагало с достъп до информацията относно имената на потенциалните купувачи или относно самоличността на купувача.
- 314 ЕСП приема, че предвид обхвата и целта на оценка 3 одитните услуги, които дружеството оценител е предоставяло в миналото на Banco Santander, не засягат независимостта на посоченото дружество оценител по отношение на извършването на оценка 3 и не пораждаат съществен действителен или потенциален съвпадащ или противоречащ интерес по смисъла на член 41 от Делегиран регламент 2016/1075. По-специално, той отбелязва, че оценка 3 се отнася единствено до активите и пасивите на Banco Popular преди продажбата ѝ на Banco Santander, а не до тези на Banco Santander.

- 315 Второ, ЕСП приема, че услугите, свързани с интеграцията на Banco Popular, предоставени на Banco Santander от дружеството оценител, не доказват наличието на съществени съвпадащи или противоречащи интереси по смисъла на член 41, параграфи 2 и 4 от Делегиран регламент 2016/1075 със съответното лице по смисъла на член 41, параграф 3 от същия делегиран регламент.
- 316 От една страна, ЕСП приема, че предвид обхвата и целта на оценка 3 услугите, предоставени от дружеството оценител след датата на реструктурирането на предприятие, което продължава дейността си, не могат да засегнат оценка 3 и съдържащите се в нея елементи. Освен това той отбелязва, че оценка 3 не би могла да засегне положението на Banco Popular или на Banco Santander, доколкото в нея се определя единствено дали на засегнатите акционери и кредитори трябва да бъде предоставено обезщетение чрез Единния фонд за реструктуриране (ЕФП).
- 317 От друга страна, ЕСП приема, че при всички положения, след приемането на схемата за реструктуриране дружеството оценител е предоставило допълнителни гаранции, че предоставяните на Banco Santander услуги не могат да породят настоящи или потенциални съществени съвпадащи или противоречащи интереси. ЕСП отбелязва, че в декларацията си от 18 декември 2019 г. дружеството оценител е потвърдило, че нито една от представените на Banco Santander услуги не е свързана с оценяването на активите или пасивите, които са били предмет на оценка 3, нито със свързаното с тях финансово отчитане. Освен това той посочва, че дружеството оценител е потвърдило, че няма прехвърляне на информация между извършените дейности по оценяване и други проекти, като се имат предвид въведените мерки за защита и приетите от него протоколи за поверителност.
- 318 По-специално, що се отнася до услугите, свързани с интеграцията на Banco Popular, ЕСП посочва, че дружеството оценител е посочило с достатъчна степен на точност, че макар да е предоставяло консултантски услуги на Banco Santander, те не са свързани с предоставяните на ЕСП услуги, не засягат нито един въпрос относно предоставяните на ЕСП услуги по оценяване и също така не включват услуги по оценяване или правни услуги, свързани с Banco Popular.
- 319 В това отношение следва да се отбележи, че в декларацията си от 18 декември 2019 г. за липса на конфликт на интереси, посочена в точка 276 по-горе, дружеството оценител посочва, че няма връзка между услугите, които е предоставяло на Banco Santander, и оценка 3 или пояснителния документ.
- 320 В приложение на член 41, параграф 4, буква а) от Делегиран регламент 2016/1075, за да се установи наличието на съществен действителен или потенциален съвпадащ или противоречащ интерес по смисъла на параграф 1 от този член, от значение е независимият оценител да е предоставял услуги, включително в миналото, на съответния субект и на лицата, посочени в параграф 3, и по-специално връзката между тези услуги и елементите с отношение към оценката.
- 321 Следва обаче да се отбележи, че жалбоподателите не изтъкват нито един довод, който да постави под въпрос преценките на ЕСП относно липсата на връзка между, от една страна, одитните услуги и услугите, свързани с интеграцията на Banco Popular, предоставени на Banco Santander от дружеството оценител, и от друга страна, елементите с отношение към оценка 3, която се отнася само до оценяването на Banco Popular, а не до това на Banco Santander.

- 322 Жалбоподателите не обясняват по какъв начин тези услуги биха могли да повлияят или за тях би могло основателно да се очаква, че могат да повлияят на преценката на дружеството оценител при извършването на оценка 3, по смисъла на член 41, параграф 2 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 323 Освен това жалбоподателите твърдят, че дружеството оценител е имало значителен финансов интерес Banco Santander да получи отрицателна оценка за Banco Popular. Според тях с факта, че обезщетението се изплаща от ЕФП, а не от Banco Santander, не се взема предвид обстоятелството, че ако висящите пред Общия съд производства за отмяна на схемата за реструктуриране бъдат уважени, Banco Santander би могла да бъде принудена да заплати по-висока цена за Banco Popular. Следователно в интерес на Banco Santander било в оценка 3 да не се посочва стойност на събраните вземания от Banco Popular в случай на неплатежоспособност, по-висока от съдържащата се в оценка 2.
- 324 В обжалваното решение ЕСП отбелязва, че с оглед на целта на оценка 3, която е да се определи дали засегнатите акционери и кредитори биха получили по-добро третиране в рамките на хипотетично обичайно производство по несъстоятелност, това не би могло да се отрази на продажбата на Banco Popular и не би могло да засегне положението на Banco Santander. ЕСП счита, че оценка 3 има действие само по отношение на него, тъй като в случай на разлика в третирането той трябва да плати обезщетение чрез ЕФП.
- 325 Следва да се отбележи, че жалбоподателите не твърдят, че резултатът от оценка 3 е от значение както за законосъобразността и легитимността на решението по отношение на Banco Popular да се проведе процедура по реструктуриране, така и за последиците от това реструктуриране, а именно продажбата ѝ на Banco Santander.
- 326 Освен това следва да се припомни, че целта на оценка 2 е била различна от тази на оценка 3, а именно да се оцени стойността на цялата Banco Popular за евентуален купувач при прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност. Така оценяването на стойността на активите на Banco Popular в рамките на хипотетично обичайно производство по несъстоятелност, извършено в оценка 3, не може да постави под въпрос оценяването в оценка 2.
- 327 Накрая, съгласно член 85, параграф 4, последна алинея от Директива 2014/59, когато трябва да се защитят интересите на добросъвестните трети лица, придобили акции на институция в режим на реструктуриране в резултат на използването на инструменти за реструктуриране, отмяната на решение на орган за реструктуриране не засяга последващи административни актове или сделки, сключени от съответния орган за реструктуриране и основани на отмененото решение.
- 328 Ето защо, противно на твърдяното от жалбоподателите, евентуалната отмяна на решението за реструктуриране не може да доведе до изменение на условията за продажбата на Banco Popular на Banco Santander. При това положение във всички случаи продажбата на Banco Popular на Banco Santander за цена от едно евро не може да бъде оспорена и резултатът от оценка 3 е без значение в това отношение.
- 329 Освен това в съдебното заседание жалбоподателите посочват въздействието, което отмяната на обжалваното решение би могла да има върху жалбите по наказателни дела, подадени пред испанските съдилища.

330 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че Съдът е приел, че както искът за отговорност, така и искът за унищожение изискват от кредитната институция или инвестиционното предприятие, спрямо които се прилага процедурата по реструктуриране, или от техния правоприменник да компенсират акционерите за претърпените загуби вследствие на упражняването от органа за реструктуриране на правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на задълженията на тази институция или предприятие, или изискват от тях да възстановят изцяло сумите, инвестирани при записването на акции, които са били обезценени поради тази процедура по реструктуриране. Подобни акции биха поставили под въпрос цялата оценка, на която се основава решението за реструктуриране, тъй като структурата на капитала спада към обективните данни на тази оценка. Както отбелязва генерален адвокат Richard de la Tour в точки 82 и 95 от своето заключение, по този начин би се стигнало до неуспех на самата процедура за реструктуриране и биха се осуетили преследваните с Директива 2014/59 цели (решение от 5 май 2022 г., Banco Santander (Банково реструктуриране на Banco Popular), C-410/20, EU:C:2022:351, т. 43).

331 Следователно, доколкото оценка 3, независимо от своя резултат, не може да засегне положението на Banco Santander, жалбоподателите неправилно твърдят, че дружеството оценител е имало интерес да предпочете да я направи по този начин.

332 От това следва, че жалбоподателите не са доказали, че ЕСП е допуснал явна грешка, като е приел, че предоставяните от дружеството оценител услуги на Banco Santander не доказват наличието на съществени действителни или потенциални интереси, които биха могли да повлияят или за които би могло основателно да се очаква, че могат да повлияят на преценката му по смисъла на член 41 от Делегиран регламент 2016/1075.

333 Следователно второто твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.

3) По третото твърдение за нарушение, свързано с факта, че дружеството оценител е извършило оценка 2

334 Жалбоподателите изтъкват, че предходното участие на дружеството оценител в процеса на реструктуриране е могло да повлияе на неговата преценка. Оценка 3, изглежда, е била предвидена, за да се стигне до заключение в съответствие с оценката за разлика в третирането в оценка 2. Те считат, че ЕСП е имал възможност да назначи друг оценител.

335 Следва да се отбележи, че това твърдение за нарушение се отнася до втората част от оценка 2, която съдържа симулация на сценарий за ликвидация и има за цел в съответствие с член 20, параграф 9 от Регламент № 806/2014 да се прецени третирането, което би получил всеки клас акционери и кредитори, ако субектът, по отношение на който е предприето действие по реструктуриране, се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност съгласно испанското законодателство.

336 Най-напред, следва да се отбележи, че нито една разпоредба от Регламент № 806/2014, нито от Делегиран регламент 2016/1075 не се противопоставя изрично на извършването на оценки 2 и 3 от един и същ оценител.

337 На следващо място, от обжалваното решение е видно, че в хода на процедурата на право на изслушване някои засегнати акционери и кредитори са представили коментари относно независимостта на дружеството оценител, която била неблагоприятно засегната от факта,

че то е извършило както оценка 2, така и оценка 3. ЕСП отбелязва, че някои от тях твърдят, че дружеството оценител е искало да потвърди заключенията от анализа на принципа за справедливо третиране на кредиторите, които е направило в оценка 2.

- 338 ЕСП посочва, че оценки 2 и 3 са извършени с различни цели и следователно при тях се използват различни подходи. Съгласно член 20, параграф 5 от Регламент № 806/2014 оценка 2 има за цел да изясни действието по реструктуриране, като се оцени икономическата стойност на активите и пасивите на Banco Popular към датата на реструктурирането, докато оценка 3 има за цел да оцени третирането на засегнатите акционери и кредитори в рамките на хипотетично производство по несъстоятелност, а именно с оглед на предприятие, което е преустановило дейността си, в съответствие с член 20, параграф 18, буква а) от същия регламент.
- 339 ЕСП отбелязва, че правната уредба не го ограничава да определи един и същ оценител за извършването на различни оценки за едно и също реструктуриране, и че такова определяне само по себе си не накърнява независимостта на оценителя.
- 340 ЕСП посочва, че докато включената в оценка 2 предварителна оценка на третирането, което засегнатите акционери и кредитори биха получили в хипотетично производство по несъстоятелност, е направена за определен срок и се основава на информацията, с която дружеството оценител е разполагало преди реструктурирането, а именно основно информацията, която е била налична към 31 март 2017 г., оценка 3 се основава на по-пълна информация, която е била налична към 6 юни 2017 г. — датата на приключване на дейността. ЕСП приема, че като се има предвид различната информация, на която се основават тези оценявания, както и тяхната различна цел, дружеството оценител би могло също така да стигне до различни изводи.
- 341 В обжалваното решение ЕСП също така подчертава, че съгласно приложимата правна уредба временната оценка на третирането, което засегнатите акционери и кредитори биха могли да получат, ако субектът бъде ликвидиран, в рамките на оценка 2, не може да бъде толкова точна като съдържащата се в оценка 3 по няколко причини, а именно по-специално поради ограниченията във времето и липсата на достатъчно данни, близки до датата на реструктурирането в рамките на оценка 2. Следователно съгласно член 20, параграф 9 от Регламент № 806/2014 оценка 2 включвала „оценка“ на това третиране, докато съгласно член 20, параграф 17 от същия регламент оценка 3 трябва да „определи“ това третиране. ЕСП посочва, че сам по себе си фактът, че временната оценка, съдържаща се в оценка 2 и оценка 3, има сходни резултати, но се основава на различни хипотези, не може да се счита за достатъчно доказателство, че оценка 3 не е извършена в съответствие с правните изисквания.
- 342 Освен това, от една страна, следва да се отбележи, че в оценка 2 дружеството оценител изразява многобройни резерви относно достоверността на съдържащата се в нея симулация на сценария за ликвидация.
- 343 В това отношение следва да се отбележи, че в оценка 2 дружеството оценител уточнява, че на този етап не разполага с цялата необходима информация и данни, нито с достатъчно време, за да извърши оценка, която е различна от ориентируваща. То неколкократно посочва, че симулацията на сценария за ликвидация се основава на множество неясноти и че когато има по-точна информация, ще бъде в състояние да уточни хипотезите си и да подготви по-„надежден“ и по-достоверен сценарий за ликвидация.

- 344 Следователно жалбоподателите не могат да твърдят, че дружеството оценител не е независимо, тъй като е приело, че е обвързано от изводите в оценка 2.
- 345 От друга страна, в оценка 2 симулацията на сценарий за ликвидация на Banco Popular се основава на наличните към 31 март 2017 г. данни и предвижда сценарий с продължителност 3 години. В оценка 3 дружеството оценител се основава на неаудитирана финансова информация от 6 юни 2017 г. или, ако не е била на разположение, на такава информация от 31 май 2017 г., за да установи три различни времеви сценария за ликвидация.
- 346 Така при оценка 3 дружеството оценител не се е ограничило до това да потвърди резултата от симулацията в оценка 2.
- 347 В това отношение например в оценка 2 общата стойност на реализацията на активите на Banco Popular за кредиторите в случай на тригодишен сценарий за ликвидация е оценена между 120,9 милиарда евро при най-добрата хипотеза и 116,5 милиарда евро при най-лошата хипотеза. В оценка 3 при тригодишния сценарий за ликвидация оценяването на активите е довело до различен резултат, а именно 101,546 милиарда евро при най-добрата хипотеза и 97,593 милиарда евро при най-лошата хипотеза.
- 348 Сам по себе си фактът, че дружеството оценител е достигнало до същия извод, а именно че на засегнатите акционери и кредитори няма да бъдат възстановени сумите в случай на ликвидация на Banco Popular, не е достатъчен, за да се установи, че при извършването на оценка 3 то е приело, че е обвързано от направеното в оценка 2 оценяване.
- 349 Следователно доводът на жалбоподателите, че в оценка 3 дружеството оценител се е опитало да потвърди оценка 2, е в противоречие със съдържанието на тези оценки.
- 350 От това следва, че жалбоподателите не са доказали, че ЕСП неправилно е приел, че фактът, че дружеството оценител е извършило оценка 2, не позволява да се постави под въпрос неговата независимост с оглед на извършването на оценка 3 и определянето му като независим оценител. В това отношение доводът, че ЕСП е можел да определи друг оценител, е неотносим.
- 351 Поради това третото твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.
- 352 От анализа на втората част следва, че жалбоподателите не са изтъкнали доводи, които могат да поставят под въпрос извода на ЕСП, че дружеството оценител е независимо по смисъла на членове 38 и 41 от Делегиран регламент 2016/1075.
- 353 Следователно втората част трябва да се отхвърли, а оттук и второто основание в своята цялост.

4. По третото основание: ЕСП неправилно е делегирал на дружеството оценител правомощията си за вземане на решения, предоставени му с Регламент № 806/2014

- 354 Жалбоподателите изтъкват, че обжалваното решение, което предполага широко право на преценка относно обезщетяването на засегнатите от решението за реструктуриране акционери и кредитори, е прието от ЕСП въз основа на оценка 3, извършена от частен субект. Те твърдят, че в обжалваното решение ЕСП само е обобщил оценка 3 и

пояснителния документ, а именно основните аспекти на упражняването на правомощието дали да предостави обезщетение или не. Делегирането на дружеството оценител на правомощия за преценка на всички въпроси, свързани с оценката, без да се разгледат базовите данни, нито коментарите на засегнатите акционери и кредитори и без проверка на явно несъгласуваните хипотези, изложени подробно в първото основание, противоречало на принципа, установен с решение от 13 юни 1958 г., *Meroni/Върховен орган* (9/56, EU:C:1958:7).

- 355 Жалбоподателите твърдят, че ЕСП не е представил никакво доказателство, че е извършил нещо повече от незадълбочено разглеждане на оценка 3 и че е разгледал единствено изготвения от дружеството оценител пояснителен документ, но не и коментарите на засегнатите акционери и кредитори относно оценка 3. ЕСП не се отклонил от оценка 3 и решението дали засегнатите акционери и кредитори имат право на обезщетение, било взето от дружеството оценител, което упражнило правомощието за вземане на решения на ЕСП. Те считат, че принципът, установен с решение от 13 юни 1958 г., *Meroni/Върховен орган* (9/56, EU:C:1958:7), се прилага, когато правомощията на ЕСП, дори да става въпрос за ясно определени изпълнителни правомощия, са делегирани на дружеството оценител без подходящ надзор от страна на ЕСП.
- 356 В самото начало следва да се отбележи, че в Договорите не се съдържа никаква разпоредба, която да предвижда предоставянето на правомощия на орган или агенция на Съюза. Така нито в член 290 ДФЕС, който предвижда делегирането със законодателен акт на правомощие на Комисията да приема незаконодателни актове, нито в член 291 ДФЕС, който предоставя изпълнителни правомощия на държавите членки, на Комисията и в някои ограничени случаи — на Съвета, не се посочват агенциите (заключение на генерален адвокат *Jääskinen* по дело *Обединено кралство/Парламент и Съвет*, C-270/12, EU:C:2013:562, т. 75).
- 357 Следователно именно съдебната практика, и по-специално решение от 13 юни 1958 г., *Meroni/Върховен орган* (9/56, EU:C:1958:7), установява принципите в областта на делегирането на правомощия, а след това решение от 22 януари 2014 г., *Обединено кралство/Парламент и Съвет* (C-270/12, EU:C:2014:18), прилага тези принципи в случаите, когато законодателят на Съюза е предоставил правомощия на агенция.
- 358 В точка 41 от решение от 22 януари 2014 г., *Обединено кралство/Парламент и Съвет* (C-270/12, EU:C:2014:18), Съдът посочва, че в решението от 13 юни 1958 г., *Meroni/Върховен орган* (9/56, EU:C:1958:7), той подчертава по същество, че последиците от делегирането на правомощия са много различни според това дали то се отнася, от една страна, до ясно определени изпълнителни правомощия, чието упражняване поради това подлежи на строг контрол от гледна точка на обективни критерии, определени от делегиращия орган, или, от друга страна, до „дискреционно правомощие, предполагащо широка свобода на преценка, което може в зависимост от неговото упражняване да представлява изпълнение на същинска икономическа политика“.
- 359 Съдът добавя, че в решение от 13 юни 1958 г., *Meroni/Върховен орган* (9/56, EU:C:1958:7), е посочил също, че делегирането от първия вид не може чувствително да измени последиците от упражняването на правомощията, за които то се отнася, докато делегирането от втория вид осъществява „същинско изместване на отговорността“, като заменя преценките на делегиращия орган с тези на оправомощения орган. Що се отнася до фактите по делото, по което е постановено решение от 13 юни 1958 г., *Meroni/Върховен*

орган (9/56, EU:C:1958:7), Съдът тогава приема, че извършеното делегиране на правомощия от Върховния орган на съответните органи с Решение № 14-55 от 26 март 1955 година за създаване на финансов механизъм, който позволява да се осигури редовно снабдяване със скрап от черни метали на общия пазар (ОВ 8, 1955 г., стр. 685), им предоставя „свобода на преценка, която предполага широко дискреционно правомощие“ и не може да се счита за съвместима с „предвидените в Договора изисквания“ (решение от 22 януари 2014 г., Обединеното кралство/Парламент и Съвет, C-270/12, EU:C:2014:18, т. 42).

- 360 От тази съдебна практика следва, че Регламент № 806/2014 може да предостави на ЕСП ясно определени изпълнителни правомощия, чието упражняване поради това подлежи на строг контрол от гледна точка на обективни критерии, но не може да му предостави правомощия, включващи дискреционно правомощие, предполагащо широка свобода на преценка.
- 361 Следва обаче да се отбележи, че в случая жалбоподателите не повдигат възражение за незаконосъобразност на Регламент № 806/2014. Те не твърдят, че в качеството си на агенция на Съюза ЕСП е упражнил дискреционно правомощие, което е трябвало да бъде упражнено от институцията на Съюза. Жалбоподателите също така не твърдят, че изпълнителните правомощия на ЕСП не са ясно разграничени в Регламент № 806/2014, нито че ЕСП е нарушил Регламент № 806/2014, тъй като е действал извън границите на правомощията, които са му предоставени с този регламент.
- 362 От това следва, че с доводите на жалбоподателите, с които те упрекуват ЕСП, че е предоставил на дружеството оценител правомощие за вземане на решения, не може да се докаже нарушение на принципите относно делегирането на правомощия, установени в решение от 13 юни 1958 г., *Meroni*/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7).
- 363 Освен това, що се отнася до довода на жалбоподателите, че ЕСП е делегирал на дружеството оценител правомощието си за вземане на решение, най-напред следва да се припомни, че решението да не се предостави обезщетение на засегнатите акционери и кредитори, е прието от ЕСП, а не от дружеството оценител.
- 364 По-нататък, член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014 изрично предвижда, че за да реши дали засегнатите акционери и кредитори могат да получат обезщетение, ЕСП трябва да се основе на резултатите от независима оценка, предвидена в член 20, параграф 16 от същия регламент. Освен това съдържанието на тази оценка е ограничено от член 20, параграфи 17 и 18 от Регламент № 806/2014, а критериите във връзка с методологията за оценяване на разликите в третирането са предвидени в Делегиран регламент 2018/344.
- 365 Така в приложение на Регламент № 806/2014 икономическите и техническите аспекти на оценката на третирането, което засегнатите акционери и кредитори биха получили, ако спрямо Banco Popular беше образувано обичайно производство по несъстоятелност, трябва да се преценяват от независим оценител, а не от самия ЕСП. Противно на твърденията на жалбоподателите, фактът, че ЕСП е възложил на дружеството оценител да извърши оценка 3, не може да се тълкува като делегиране на правомощието му за приемане на решението.

- 366 Накрая, преди да приеме решение за евентуално обезщетяване на засегнатите акционери и кредитори, ЕСП трябва да провери дали оценката, извършена от независимия експерт, отговаря на изискванията на Регламент № 806/2014 и на Делегиран регламент 2018/344, както и дали този експерт отговаря на изискванията за независимост, предвидени в Делегиран регламент 2016/1075.
- 367 В това отношение, от една страна, следва да се отбележи, че одобряването от ЕСП на заключенията в оценка 3 не може да се тълкува като липса на контрол от негова страна относно спазването на изискванията, с които независимият оценител трябва да се съобразява при извършване на оценката си.
- 368 От друга страна, доводът на жалбоподателите, че ЕСП само е обобщил оценка 3 и пояснителния документ и че не е разгледал коментарите на засегнатите акционери и кредитори във връзка с оценка 3, противоречи на съдържанието на обжалваното решение.
- 369 Всъщност в раздел 4 от обжалваното решение ЕСП е преценил независимостта на дружеството оценител с оглед на изискванията на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 и на глава IV от Делегиран регламент 2016/1075, а в раздел 6.2.1 от обжалваното решение е отговорил на „коментарите относно независимостта на оценителя“.
- 370 В раздел 5 „Оценка 3“ от обжалваното решение ЕСП, след като обобщава съдържанието на оценка 3, приема, че тя отговаря на изискванията на приложимата правна уредба, и по-специално на изискванията, предвидени в член 20, параграф 17 от Регламент № 806/2014 и в член 3, член 4, параграфи 1—5 и член 6, букви а) и б) от Делегиран регламент 2018/344, и че е достатъчно мотивирана и разбираема, за да бъде основание за решение по член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014.
- 371 В раздел 6.2.2 от обжалваното решение ЕСП отговаря на „коментарите относно съдържанието на оценка 3“, и по-специално относно използваните в оценка 3 информация и хипотези, както и сценария за ликвидация и методологията, които дружеството оценител е взело предвид. Що се отнася до извършеното в оценка 3 оценяване на различните класове активи, ЕСП е разгледал дали то е продължило да бъде валидно с оглед на коментарите на засегнатите акционери и кредитори и на пояснителния документ.
- 372 От гореизложеното следва, че жалбоподателите неправилно твърдят, че ЕСП е делегирал неправомерно на дружеството оценител правомощията за вземане на решения, предоставени му с Регламент № 806/2014.
- 373 Поради това третото основание трябва да се отхвърли, а следователно и жалбата в своята цялост.

IV. По съдебните разноски

- 374 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те следва да понесат, освен собствените си разноски, и разноските на ЕСП, съгласно направените от последния искания.

375 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав)

реши:

- 1) Допуска **Bybrook Capital Badminton Fund LP** да замести **Cairn Global Funds PLC** и **Cairn Special Opportunities Credit Master Fund Limited** като жалбоподател по делото.
- 2) Допуска **PIMCO Global Cross-asset Opportunities Master Fund LDC** да замести **PHFS series SPC — PHSF VII SP** като жалбоподател по делото.
- 3) Отхвърля жалбата.
- 4) Осъжда **АСМО Sàrl** и другите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението, да понесат направените от тях съдебни разноски и тези на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП).
- 5) Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

van der Woude

De Baere

Steinfatt

Kecsmár

Kingston

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 22 ноември 2023 година.

Подписи

Съдържание

I. Обстоятелствата по спора	2
II. Искания на страните	7
III. От правна страна	7
A. По допустимостта	7
B. По същество	8
1. Предварителни бележки	8
a) По обхвата на упражнявания от Общия съд контрол	8
б) По допустимостта на доказателствата, представени в приложение към писмената реплика	10
2. По първото основание: явни грешки в преценката при оценяването на продължителността на периода на несъстоятелност, на обслужваните кредити, на необслужваните кредити, на активите в недвижими имоти и на правните рискове на Banco Popular	11
a) По първата част, свързана с продължителността на сценария за ликвидация	14
1) По първото твърдение за нарушение: погрешно разбиране на Закон 22/2003	15
2) По второто твърдение за нарушение: невземане предвид на по-дълъг период на ликвидация	20
б) По втората част, свързана с оценката на обслужваните кредити	23
1) По първото твърдение за нарушение, свързано с прекласифицирането на обслужваните кредити в необслужвани кредити	24
2) По второто твърдение за нарушение, свързано с хипотезите на предсрочно погасяване на обслужваните кредити	26
i) По обслужваните кредити на предприятията	26
ii) По обслужваните ипотечни кредити	29
3) По третото твърдение за нарушение, свързано с новите случаи на неплащане по оставащите обслужвани кредити	32
4) По четвъртото твърдение за нарушение, свързано с дисконтовия процент при продажбата на неизплатената част от портфейла от обслужваните кредити	33
в) По третата част, свързана с оценката на необслужваните кредити	34

г) По четвъртата част, свързана с оценката на активите в недвижими имоти	37
д) По петата част, свързана с оценката на правните рискове	39
3. По второто основание: ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като е определил дружеството оценител за независим оценител	45
а) По първата част: ЕСП не е разгледал независимостта на дружеството оценител	45
б) По втората част: дружеството оценител не е независимо по смисъла на член 38 от Делегиран регламент 2016/1075	48
1) По първото твърдение за нарушение, свързано с връзките между дружеството оценител и Banco Popular	50
2) По второто твърдение за нарушение, свързано с връзките между дружеството оценител и Banco Santander	52
3) По третото твърдение за нарушение, свързано с факта, че дружеството оценител е извършило оценка 2	55
4. По третото основание: ЕСП неправилно е делегирал на дружеството оценител правомощията си за вземане на решения, предоставени му с Регламент № 806/2014	57
IV. По съдебните разноски	60